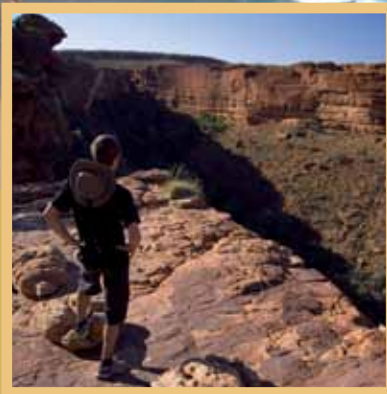

บทที่ 4

ออสเตรเลียในปัจจุบัน

ออสเตรเลียเป็นผืนแผ่นดินที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ออสเตรเลียเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับหกของโลก

ออสเตรเลียในปัจจุบัน

ในหน้าต่อไปนี้ ท่านจะได้เรียนรู้ว่าอะไรที่ทำให้ประเทศนี้เป็นประเทศที่แสนจะพิเศษ ท่านจะค้นพบเกี่ยวกับวัฒนธรรม นวัตกรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติของเรามากขึ้น ในโลกทุกวันนี้ ออสเตรเลียเป็นตัวขับเคลื่อนธุรกิจและหุ้นส่วนการพาณิชย์ และเป็นพลเมืองโลกประเทศหนึ่งที่มีความน่าเชื่อถือ เราให้คุณค่ากับสิ่งที่ผู้ย้ายถิ่นฐานใหม่ ๆ นำมาและทำให้ประเทศเราเจริญเติบโตและฟื้นฟูแบบต่อเนื่อง

แผ่นดิน

ออสเตรเลียมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในหลาย ๆ ด้าน ในจำนวนทวีปทั้งเจ็ดของโลก ออสเตรเลียเป็นทวีปเดียวที่มีชนชาติเดียวอาศัยอยู่ เรามีความหนาแน่นของประชากรน้อยที่สุดในโลก เพียงแค่ตารางกิโลเมตรละสองคนเท่านั้น

ออสเตรเลียเป็นผืนแผ่นดินที่เก่าแก่ที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง และเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่หกของโลก นอกจากนี้ ออสเตรเลียยังเป็นทวีปที่แห้งแล้งที่สุดด้วย ดังนั้น น้ำจึงเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากในพื้นที่ส่วนใหญ่ของออสเตรเลีย

พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศมีดินไม่อุดมสมบูรณ์ และมีเพียงแคร์รอลล์ 6 ของที่ดินทั้งหมดที่เหมาะสมสำหรับการกสิกรรม พื้นที่แห้งแล้งกลางประเทศเรียกว่าพื้นที่ 'เอาท์แบ็ค' (Outback) หรือชนบทห่างไกล คนที่อาศัยอยู่และทำงานในพื้นที่ห่างไกลและสิ่งแวดล้อมที่ทุรกันดารนี้ได้รับความนับถืออย่างมาก เรื่องราวของเราหลาย ๆ คนก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเล่าสืบทอดของออสเตรเลียไปแล้ว

เนื่องจากออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ ภูมิอากาศจึงมีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามพื้นที่ของทวีป ทางตอนเหนือของออสเตรเลียเป็นบริเวณเขตร้อนและในตอนกลางประเทศเป็นทะเลทราย

ทางใต้ลงไป อุณหภูมิสามารถเปลี่ยนจากฤดูหนาวที่เย็นเยือก และมีหิมะบนภูเขา เป็นคลื่นอากาศร้อนในฤดูร้อนได้

นอกจากรัฐทั้งหกและเขตปกครองตนเองทั้งสองเขตบนแผ่นดินใหญ่แล้ว รัฐบาลออสเตรียก็ยังมีหน้าที่ดูแลบริหารเขตปกครองอื่นๆ ด้วย เช่น หมู่เกาะแอสโมร์และคาร์เทียร์ (Ashmore and Cartier) เกาะคริสต์มาส (Christmas) หมู่เกาะโคโคส (Cocos) หรือในอีกชื่อหนึ่งคือ คีลิง (Keeling) เกาะเฮิร์ด (Heard) และหมู่เกาะแมคโดนัลด์ (McDonald) ในเขตปกครองตนเองแอนตาร์กติกแห่งออสเตรเลีย (Australian Antarctic Territory) และเกาะนอร์ฟอล์ก (Norfolk)

พื้นที่มรดกโลก

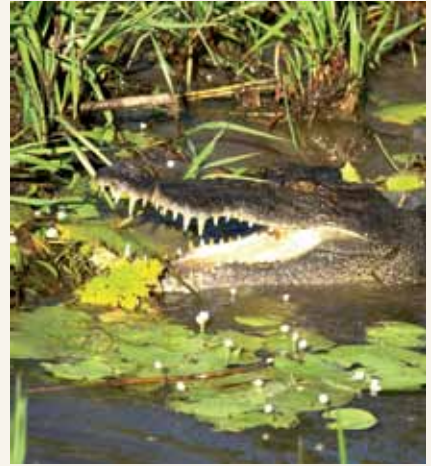
ทวีปของเรามากกว่าร้อยละ 11 เป็นแผ่นดินชาวพื้นเมืองดั้งเดิมที่ได้รับการคุ้มครองเขตสงวน หรืออุทยานแห่งชาติที่ได้รับการอนุรักษ์ตามมาตรฐานสากล พื้นที่สิบเจ็ดแห่งของออสเตรเลียได้รับการจัดลำดับในรายการมรดกโลกขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)

พื้นที่ซากสัตว์เลื้อยคลานด้วยนมดึกดำบรรพ์ของออสเตรเลีย
ในรัฐเซาธ์ออสเตรเลีย และรัฐควีนส์แลนด์

ป่าดิบชื้นกอนด์วานา (Gondwana) ของรัฐนิวเซาธ์เวลส์
และรัฐควีนส์แลนด์

อุทยานแห่งชาติคาคาดู (Kakadu) ในเขตปกครองตนเอง
นอร์เทิร์นเทร์ริทอรี

เกาะเฟรเซอร์ (Fraser) นอกฝั่งทะเลของรัฐควีนส์แลนด์
ตอนใต้

แนวปะการังเกรทแบร์ริเออร์รีฟ (Great Barrier Reef) ในรัฐ
ควีนส์แลนด์

เกาะลอร์ดฮาว (Lord Howe) นอกฝั่งทะเลรัฐนิวเซาธ์เวลส์

แนวเทือกเขาเกรทบลูเมาเท่นส์ (Greater Blue Mountains) ทางทิศตะวันตกของซิดนีย์

เกาะเฮิร์ด (Heard) และหมู่เกาะแมคโดนัลด์ (McDonald) ใน
เขตปกครองตนเองแอนตาร์กติกแห่งออสเตรเลีย

เกาะแมคควอรี (Macquarie) ตอนใต้ของรัฐแทสมาเนีย

อุทยานแห่งชาติเพอร์นูลูลู (Purnululu) ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย

โรงอุปรากรซิดนีย์ โอเปร่าเฮาส์ (Sydney Opera House)

นอร์ธเทิร์นเทอร์ริทอรี

อาคารจัดแสดงนิทรรศการรอยัล เอ็กซิซิชั่น และสวนคาร์ลตันไนนครเมลเบิร์น

พื้นที่ป่าธรรมชาติในรัฐแทสมาเนีย

เขตร้อนชื้นของรัฐควีนส์แลนด์
ทะเลสาบวิลลันดรา (Willandra) ในรัฐนิวเซาท์เวลส์

อ่าวฉลามชาร์คเบย์ (Shark Bay) ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย

อุทยานแห่งชาติอุลูลู-คาคา จูตา (Uluru-Kata Tjuta) ในเขตการปกครองตนเอง

เราขอสนับสนุนท่านให้เปิดประสบการณ์ของท่านในออสเตรเลียให้กว้างไกล ด้วยการเยี่ยมชมสถานที่เหล่านี้ และแหล่งสำคัญที่นำพิศวงอื่นๆ ท่านสามารถเดินไปในทะเลทราย หรือชายทะเล ขึ้นภูเขาหรือเข้าป่าดิบชื้น ทุกย่างก้าวของท่าน คือการก้าวไกลเข้าไปสู่การเป็นส่วนหนึ่งของผืนดินที่ใหญ่และมีชีวิตชีวาแห่งนี้ อีกก้าวหนึ่ง

ประเทศมโหฬาร

ความใหญ่โตมหึมาของออสเตรเลียเป็นที่มาของนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ

ในสมัยต้นๆ บางครั้งผู้คนในแอท์แบ็คต้องเดินทางเป็นเวลาหลายวัน เพื่อที่จะไปพบแพทย์ที่ไกลที่สุด เด็กหลายคนที่อาศัยอยู่ใน 'บุช' (Bush) หรือพื้นที่ห่างไกลความเจริญ ก็อยู่ไกลเกินกว่าที่จะเรียนในโรงเรียนไปกลับได้

ครอบครัวในแอท์แบ็ค พบว่าการอยู่ในพื้นที่ห่างไกลนั้นยากที่จะทนได้ สถานีสตรีขนาดใหญ่อาจะมีพื้นที่เป็นพันตารางกิโลเมตร ผู้หญิงและเด็กที่อยู่ที่นี่ อาจจะไม่พบปะคนอื่นเลยเป็นเดือนๆ ที่นั่นไม่มีโทรศัพท์ และผู้คนรู้สึกโดดเดี่ยวและเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง

นี่คือปัญหาทั้งหลายที่ชาวออสเตรเลียแก้ไขด้วยความช่างคิด และนวัตกรรม

วิทยุพลังกล

ในปี ค.ศ. 1929 อัลเฟรด แทรกเกอร์ (Alfred Traegar) จากแอดิเลด ได้ออกแบบวิทยุพลังกลเครื่องแรก ซึ่งผู้ฟังสามารถทำให้วิทยุแบบสองทางทำงานได้ด้วยการปั่นที่วางเท้า บ้านนาที่อยู่โดดเดี่ยว สถานที่ตั้งของคณะผู้สอนศาสนาที่อยู่ห่างไกลและชุมชนชาวอะบอริจินทั้งหมดต่างได้รับประโยชน์จากการส่งประดิษฐ์ชิ้นนี้ พวกผู้หญิงที่เคยอยู่โดดเดี่ยวก็สามารถติดต่อเป็นเพื่อนกันได้โดยอาศัยคลื่นอากาศนี้

วิทยุพลังกลนี้มีส่วนช่วยทำให้เกิดสถาบันที่สำคัญของออสเตรเลียสองสถาบันคือ บริการแพทย์ทางอากาศโดยพระบรมราชินูปถัมภ์ (Royal Flying Doctor Service) และโรงเรียนทางอากาศ (School of the Air)

บริการแพทย์ทางอากาศ

ศาสตราจารย์จอห์น ฟลินน์ (Reverend John Flynn) อาศัยและทำงานในชุมชนที่อยู่ห่างไกล ความคิดของเขาคือ การนำหมอไปพบคนไข้ในแอท์แบ็คให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ด้วยเครื่องบิน เขาได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล สายการบินควอนตัส (Qantas) และการบริจาคทางการกุศล บริการแพทย์ทางอากาศฯ เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1928 แต่ยังมีประชาชนในพื้นที่ห่างไกลที่ไม่สามารถเรียกใช้บริการนี้ได้ การนำวิทยุพลังกลมาใช้เป็นการทำให้แน่ใจว่า คนที่อยู่ในสถานีกการกสิกรรมที่ห่างไกล จะสามารถติดต่อเรียกหมอได้อย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

โรงเรียนทางอากาศ

จนกระทั่งทศวรรษ 1950 เด็กๆ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โดดเดี่ยวห่างไกล ต้องไปเรียนโรงเรียนประจำ หรือเรียนทางไปรษณีย์

แอดิเลด มีธเก (Adelaide Miethke) รองประธานโครงการบริการแพทย์ทางอากาศฯ ในรัฐเซาธ์ออสเตรเลีย ตระหนักว่า บริการวิทยุของแพทย์ทางอากาศนั้นยังสามารถช่วยเหลือเด็กเล็กที่อยู่ที่บ้านให้พูดคุยกับครูของพวกเขาได้ บริการที่อลิซ สปริงส์ (Alice Springs) เริ่มต้นออกอากาศการสอนแบบสองทางในปี ค.ศ. 1948 โรงเรียนทางอากาศถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการไม่กี่ปีหลังจาก

นั้น โรงเรียนทางอากาศของออสเตรเลียยังให้ความช่วยเหลือจัดตั้งโปรแกรมที่คล้ายกันนี้แก่ประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศ

เวลานี้ วิทยุพลังกลแบบเก่าที่ใช้ทำถักก็ถูกแทนที่ด้วยเครื่องรับที่มีความถี่สูง แต่บริการแพทย์ทางอากาศฯ ของออสเตรเลีย และโรงเรียนทางอากาศก็ยังคงให้บริการและประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชนห่างไกลของออสเตรเลีย

เด็กๆ เรียนหนังสือผ่านโรงเรียนทางอากาศในรัฐนิวเซาธ์เวลส์

เอกลักษณ์ของออสเตรเลีย

เอกลักษณ์ของออสเตรเลียถูกกำหนดเป็นรูปร่างขึ้นโดยมรดกอันเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และลักษณะนิสัยที่กระตือรือร้นของประชาชนของเรา

กีฬาและความบันเทิง

ชาวออสเตรเลียหลายคนรักกีฬา และหลายคนก็ประสบผลสำเร็จที่นำประทับใจในระดับนานาชาติ

เราภูมิใจกับชื่อเสียงของเรา ในฐานะเป็นชาติที่ประกอบด้วย 'good sports' หรือนักกีฬานักกีฬาออสเตรเลียชาย และหญิงต่างได้รับความชื่นชม ในฐานะผู้เผยแพร่คุณค่าของความยุติธรรม การเล่นอย่างยุติธรรม และการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

กีฬาแสดงถึงลักษณะพิเศษของชาวออสเตรเลียและทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวตลอดประวัติศาสตร์ของเรา ตั้งแต่ผู้มาตั้งถิ่นฐานในระยะแรก กีฬาทำให้ประชาชนสามารถหลบหนีจากความจริงของการมีชีวิตอยู่ที่เยือกโหด แม้กระทั่งในระหว่างสงคราม สมาชิกในกองทัพออสเตรเลียก็ยังจัดให้มีการแข่งกีฬา เพื่อช่วยลดความตึงเครียดของการอยู่ในสนามรบ

นอกจากนี้ กีฬายังให้จุดยืนร่วมกันที่ทำให้ทั้งผู้เล่นและผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วม และเป็นส่วนหนึ่งของอะไรบางอย่างที่สำคัญต่อสังคมออสเตรเลีย

ชาวออสเตรเลียหลายคนมีส่วนร่วมในกีฬาแบบเป็นทีม ไม่ว่าจะเป็นคริกเก็ต บาสเก็ตบอลล์ เนตบอลล์ ฮ็อกกี้และฟุตบอล ต่างก็เป็นกีฬาแบบเป็นทีมที่แพร่หลายมากที่สุด

สำหรับการว่ายน้ำ เทนนิส กริชา กอล์ฟและการปั่นจักรยานนั้นเป็นกิจกรรมสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจที่แพร่หลาย และเป็นกีฬาที่ชาวออสเตรเลียทำได้ดีกว่าคนอื่นในการแข่งขันระดับนานาชาติ กิจกรรมใช้กำลังอย่างอื่นที่แพร่หลาย ได้แก่การเดินป่า การไต่คลื่นและสกี

นอกจากนี้ ชาวออสเตรเลียก็เล่นและรักที่จะดูฟุตบอล (ที่รู้จักกันในชื่อชอกเกอร์ด้วย) รักบี้ลีก รักบี้ยูเนียน และฟุตบอลออสเตรเลียรูลส์ หรือ 'ออสซี่รูลส์' (Aussie Rules) ซึ่งเป็นกีฬาแข่งขันที่เป็นออสเตรเลียแท้ๆ ไม่เหมือนใคร

ออสเตรเลียมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งในความสำเร็จระดับนานาชาติจากการแข่งกีฬา คริกเก็ต ทีมคริกเก็ตของออสเตรเลียและของอังกฤษได้มีการแข่งขันกันอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19

เมลเบิร์นคัพ 'การแข่งขันม้าที่หยุดทั้งประเทศ' คือการแข่งขันม้าที่มีเงินเดิมพันและความท้าทายมากที่สุดในโลกอย่างหนึ่ง การแข่งม้าเมลเบิร์นคัพครั้งแรกถูกจัดขึ้นในปี ค.ศ. 1861 และวันเมลเบิร์นคัพ ซึ่งตรงกับวันอังคารแรกของเดือนพฤศจิกายน ก็เป็นวันหยุดราชการในรัฐวิกตอเรียตั้งแต่ปี 1877

เจียน โธร์ป (Ian Thorpe) ผู้ชนะเลิศเหรียญทองโอลิมปิก 5 ครั้ง

สมาชิกของทีมชาติฟุตบอลหญิงของออสเตรเลีย

เซอร์ โดนัลด์ แบร็ดแมน (Sir Donald Bradman) (ค.ศ. 1908 – 2001)

เซอร์ โดนัลด์ แบร็ดแมน (Sir Donald Bradman) เป็นมือตีคริกเก็ตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ และเป็นตำนานของการกีฬาออสเตรเลีย

โดนัลด์ แบร็ดแมน เติบโตขึ้นที่เมืองโบว์รัล (Bowral) รัฐนิวเซาท์เวลส์ และเล่นคริกเก็ตครั้งแรกให้ทีมออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1928

เขาเป็นคนค่อนข้างวิ่งเร็วอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อไปแข่งครั้งแรกที่อังกฤษในปี ค.ศ. 1930 เขาทำลายสถิติการตีลูกเกือบจะทั้งหมด พออายุ 21 ปี เขาก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของตำนานกีฬาแห่งออสเตรเลียไปเรียบร้อยแล้ว

การแข่งขันสุดท้ายของแบร็ดแมนในปี ค.ศ. 1948 ทีมของเขาเป็นที่รู้จักในชื่อ 'ทีมคงกระพันชาตรี' (The Invincibles) เพราะพวกเขาไม่เคยแพ้แม้แต่ครั้งเดียวที่แข่งกับอังกฤษ

เซอร์โดนัลด์ แบร็ดแมน ที่รู้จักกันในนามว่า 'เดอะ ดอน' (The Don) ได้รับการยอมรับว่าเป็นมือตีลูกที่ดีที่สุดในโลก คะแนนการตีลูกในการแข่งขันของเขาเฉลี่ยประมาณ 99.94

ศิลปะ

ออสเตรเลียมีเวทีแห่งงานศิลปะที่สดใส ซึ่งรวมถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวพื้นเมืองของชาติ และวัฒนธรรมของผู้ย้ายถิ่นฐานที่หลากหลาย ทักษะศิลปะและศิลปะการแสดงทุกรูปแบบของออสเตรเลีย รวมถึงภาพยนตร์ งานศิลปะ การละคร ดนตรี และการเต้นรำ ต่างก็ได้รับความชื่นชมจากประชาชนในประเทศและต่างชาติ

วรรณกรรม

ออสเตรเลียมีประเพณีด้านวรรณกรรมที่แข็งแกร่ง ซึ่งเริ่มมาจากการเล่าเรื่องของชาวพื้นเมืองออสเตรเลีย และต่อด้วยการเล่าเรื่องของนักโทษที่มาถึงในตอนปลายศตวรรษที่ 18

งานเขียนในตอนต้นๆ ของออสเตรเลียส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับ 'บุช' หรือพื้นที่ห่างไกลความเจริญ และความยากลำบากของชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ทุรกันดารเช่นนั้น นักเขียนเช่น เฮนรี ลอว์สัน (Henry Lawson) และ ไมล์ส แฟรงคลิน (Miles Franklin) ได้เขียนบทกลอนและเรื่องราวเกี่ยวกับบุช และวิถีชีวิตของชาวออสเตรเลียเอาไว้

นักเขียนนวนิยายชาวออสเตรเลียชื่อ แพทริก ไวท์ (Patrick White) ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมในปี ค.ศ. 1973 นักเขียนนวนิยายออสเตรเลียสมัยใหม่คนอื่นที่มีชื่อเสียงได้แก่ ปีเตอร์ แคร์รี่ (Peter Carey) คอลลีน แม็คคัลลอฟ (Colleen McCullough) และทิม วินตัน (Tim Winton)

จูดิธ ไรท์ (Judith Wright) (ค.ศ. 1915 – 2000)

จูดิธ ไรท์ (Judith Wright) เป็นกวี นักอนุรักษ์นิยม และนักรณรงค์ต่อสู้เพื่อสิทธิของชาวอะบอริจินที่มีชื่อเสียงโดดเด่น

เธอเป็นกวีผู้เป็นที่รักมากที่สุดคนหนึ่งของออสเตรเลีย เธอแสดงถึงความรักที่เธอมีต่อออสเตรเลียและประชาชนออสเตรเลียในโคลงกลอนของเธอ จูดิธได้รับรางวัลมากมาย รวมทั้งรางวัลด้านวรรณกรรมจากเอ็นซีโคลท์เดีย

บริบทแทนิกา และเหรียญทองสำหรับการเขียนโคลงกลอนจากสมเด็จพระราชินี จูดิธเคยเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสมาคมการอนุรักษ์แห่งออสเตรเลีย (Australian Conservation Committee) และคณะกรรมการสนธิสัญญาแห่งชาวอะบอริจิน (Aboriginal Treaty Committee)

จูดิธ ไรท์ อยู่ในความทรงจำของคนออสเตรเลีย อันเนื่องมาจากทักษะของเธอในฐานะกวี และในฐานะที่เธอทำให้วรรณคดีออสเตรเลีย ตลอดจนการปฏิรูปทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของออสเตรเลียมีความก้าวหน้า

การละครและภาพยนตร์

ละคร ภาพยนตร์ และผู้สร้างภาพยนตร์ของออสเตรเลียเป็นที่ยอมรับและรักของผู้ชมทั้งในและต่างประเทศ นักแสดงชาวออสเตรเลีย เช่น เคท บลันเชตต์ (Cate Blanchett) และ เจฟฟรีย์ รัช (Geoffrey Rush) และผู้สร้างภาพยนตร์ เช่น ปีเตอร์ เวียร์ (Peter Weir) ต่างก็ได้รับรางวัลนานาชาติมากมายจากความยอดเยี่ยมในภาพยนตร์ของพวกเขา

ศิลปะ

งานศิลปะของออสเตรเลียที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุดคือ ภาพวาดของชาวพื้นเมืองซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ และภาพวาดป่าเขาลำเนาไพรในศตวรรษที่ 19 ของจิตรกร เช่น ทอม โรเบิร์ตส์ (Tom Roberts) เฟร็ดเดอริก แม็คคัปปิน (Frederick McCubbin) และอาร์เธอร์ สตรีทตัน (Arthur Streeton) ในตอนกลางศตวรรษที่ 20 ศิลปินชื่อ รัสเซลล์ ไดรส์เดล (Russell Drysdale) และซิดนีย์ โนลัน (Sidney Nolan) ได้วาดภาพแสดงถึงความทุกข์ยากในเข้าที่แบ็ค ด้วยการใช้อยู่อย่างแรง สำหรับที่เพิ่งผ่านมาไม่นานนี้ เบรท ไวท์ลีย์ (Brett Whiteley) ก็ได้รับการชื่นชมยินดีจากต่างประเทศ ว่าเป็นศิลปินที่มีลีลาเป็นเอกลักษณ์และมีชีวิตชีวา

ดนตรีและการเต้นรำ

ชาวออสเตรเลียยอมรับและมีความยอดเยี่ยมทางดนตรีทุกประเภท และผลงานของพวกเขาเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ไม่ว่าจะเป็นดนตรีคลาสสิก พื้นบ้านหรือร็อก ดนตรีที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดทันทีทันใดอันเนื่องมาจากเป็นเสียงออสเตรเลียแท้ๆ คือเสียงดนตรีจากดิดเจอร็อก ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีโบราณของชาวอะบอริจิน

การเต้นรำของออสเตรเลียเฟื่องฟูขึ้นมา เนื่องจากความมุ่งมั่นของนักเต้นรำและผู้ ออกแบบท่าเต้นผู้ยิ่งใหญ่หลายท่าน เช่น เซอร์โรเบิร์ต เฮลพมันน์ (Sir Robert Helpmann) เมอริล แทงการ์ด (Meryl Tankard) และสตีเฟน เพจ (Stephen Page)

ความสำเร็จและประดิษฐ์กรรมทางวิทยาศาสตร์

ชาวออสเตรเลียมีประวัติด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ในสาขาการแพทย์ เทคโนโลยี กสิกรรม เหมืองแร่และการอุตสาหกรรม

สิบออสเตรเลียเก้าคนได้รับรางวัลโนเบลจากการค้นพบทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์

นอกจากนี้ ผู้ประสบความสำเร็จทางวิทยาศาสตร์ยังได้รับรางวัลชาวออสเตรเลียประจำปี (Australian of the Year Awards) ในปี ค.ศ. 2005 ผู้ได้รับรางวัลนี้คือ ศาสตราจารย์ ฟิโอนา วูด (Professor Fiona Wood) ที่ได้พัฒนาผิวหนังเทียมที่พ่นลงไปในผิวผู้ที่ถูกไฟลวก ในปี ค.ศ. 2006 ผู้ที่ได้รับรางวัลคือศาสตราจารย์ เอียน เฟรเซอร์ (Professor Ian Frazer) ผู้ผลัดวักขึ้นป้องกันมะเร็งปากมดลูก ส่วนในปี ค.ศ. 2007 ศาสตราจารย์ ทิม แฟลนเนอรี (Professor Tim Flannery) ได้รับรางวัลในฐานะนักวิทยาศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมชั้นนำ

ทั้งศาสตราจารย์ วูด (Professor Wood) และศาสตราจารย์ เฟรเซอร์ (Professor Frazer) เป็นผู้ย้ายถิ่นฐานมาจากอังกฤษ นักประดิษฐ์ร่วมของศาสตราจารย์ เฟรเซอร์ คือ ดร. เจียน โจว (Dr Jian Zhou) ผู้ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วนั้น มาจากประเทศจีน และได้เปลี่ยนสัญชาติเป็นพลเมืองออสเตรเลียด้วย

วลาดีเมียร์ เวอร์บิตสกี (Vladimir Verbitsky) ผู้ควบคุมวงดุริยางค์ ผู้ได้รับมอบสัญชาติไปเมื่อไม่นานมานี้ กับวงซิมโฟนีออเคสตราแห่งรัฐเวสต์เทิร์นออสเตรเลีย

ศาสตราจารย์ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (ค.ศ. 1929 – 1993)

ศาสตราจารย์ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows) เป็นจักษุแพทย์ (หมอตา) ที่มีความกระตือรือร้นแรงกล้า ที่ได้ช่วยให้ชาวออสเตรเลียและคนในประเทศกำลังพัฒนามากกว่าหนึ่งล้านคนให้กลับมามองเห็นได้

เฟร็ด ฮอลโลวส์ เกิดในประเทศนิวซีแลนด์ แล้วย้ายมาอยู่ออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1965 และหลังจากนั้นได้มาเป็นหัวหน้าแผนกจักษุที่โรงพยาบาลชิดนีย์

เขามีความเชื่อมั่นอย่างมากในความเท่าเทียมกันของทุกคน และช่วยจัดตั้งบริการทางการแพทย์สำหรับชาวอะบอริจินขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งเวลานี้มีอยู่ 60 แห่งทั่วออสเตรเลีย

ในปี ค.ศ. 1980 เฟร็ด ฮอลโลวส์ เดินทางไปทั่วโลก เพื่อช่วยจัดตั้งโปรแกรมสุขภาพตาในประเทศกำลังพัฒนา และเขาได้เป็นพลเมืองออสเตรเลียในเดือนเมษายน ค.ศ. 1989

ผลงานของศาสตราจารย์ฮอลโลวส์ยังคงดำเนินต่อไปโดยการดำเนินการของ แกบี ภรรยาของเขา และ มูลนิธิ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows Foundation)

ชาวออสเตรเลียประจำปี

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ได้มีการแจกรางวัลชาวออสเตรเลียประจำปี เพื่อฉลองความสำเร็จและการอุทิศตนของชาวออสเตรเลียชั้นนำ ใครก็สามารถเสนอชื่อชาวออสเตรเลียมาหนึ่งคน จากทุกสาขาอาชีพ เพื่อให้รับรางวัลนี้ ชาวออสเตรเลียประจำปีคือคนที่มีผลงานดีเลิศและได้รับใช้ประเทศชาติมาแล้ว

ปี ค.ศ. 2009 ศาสตราจารย์ไมเคิล ด็อดสัน
(Professor Michael Dodson) AM
ผู้นำชาวพื้นเมือง

ปี ค.ศ. 2008 ลี เคอนากัน (Lee Kernaghan) OAM
นักร้อง นักดนตรีและผู้ก่อตั้งทัวร์
'Pass the Hat Around' Tours

ปี ค.ศ. 2007 ศาสตราจารย์ ทิม แฟลนเนอรี (Professor Tim Flannery)
นักวิทยาศาสตร์ นักเขียนและนักอนุรักษ์วิทยา

ปี ค.ศ. 2006 ศาสตราจารย์ เอียน เฟรเซอร์ (Professor Ian Frazer)
แพทย์นักภูมิคุ้มกันวิทยาคลินิก

ปี ค.ศ. 2005 ศาสตราจารย์ ฟิโอนา วูด (Professor Fiona Wood) AM
ผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยกรรมพลาสติกและแผลไฟไหม้

ปี ค.ศ. 2004 สตีฟ วอห์ (Steve Waugh)
กัปตันทีมคริกเก็ตและผู้มีมนุษยธรรม

ปี ค.ศ. 2003 ศาสตราจารย์ ฟิโอนา แสตันเลย์
(Professor Fiona Stanley) AC
กุมารแพทย์และนักวิทยาการระบาด

ปี ค.ศ. 2002 แพททริก ราฟเตอร์ (Patrick Rafter)
แชมป์เทนนิส ยูเอสโอเพ่น และผู้ก่อตั้งมูลนิธิ
'Cherish the Children Foundation'

ปี ค.ศ. 2001 พลโท ปีเตอร์ คอสโกรฟ
(Lt General Peter Cosgrove) AC MC
ผู้บัญชาการกองทัพบกออสเตรเลียระหว่างปี
ค.ศ. 2000 -2002

ปี ค.ศ. 2000 เซอร์ กุสตาฟ นอสซัล
(Sir Gustav Nossal) AC CBE FAA FRS
นักชีววิทยาวิจัย

ปี ค.ศ. 1999 มาร์ค เทเลอร์ (Mark Taylor)
กัปตันทีมทดสอบคริกเก็ต

ปี ค.ศ. 1998 แคธีย์ ฟรีแมน (Cathy Freeman)
แชมป์กรีฑาโอลิมปิกและแชมป์โลกและทูตชาวพื้นเมือง

ปี ค.ศ. 1997 ศาสตราจารย์ ปีเตอร์ โดเฮอร์ตี (Professor Peter Doherty)
ผู้รับรางวัลโนเบลสาขาการแพทย์

ปี ค.ศ. 1996 นายแพทย์ จอห์น ยู (Doctor John Yu) AM
กุมารแพทย์

ปี ค.ศ. 1995 อาร์เธอร์ บอยด์ (Arthur Boyd) AC OBE
ศิลปิน

ปี ค.ศ. 1994 เอียน เคอร์มัน (Ian Kiernan) OAM
ผู้รณรงค์การทำความสะอาดออสเตรเลีย
'Clean Up Australia'

ปี ค.ศ. 1992 แมนดวูย ยูนูปิงกู (Mandawuy Yunupingu)
ผู้นำชาวพื้นเมือง

ปี ค.ศ. 1991 อาร์ชบิชอป ปีเตอร์ ฮอลลิงเวิร์ท
(Archbishop Peter Hollingworth) AO OBE
ผู้สนับสนุนความยุติธรรมทางสังคม

ปี ค.ศ. 1990 ศาสตราจารย์ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Professor Fred Hollows) AC
จักษุแพทย์

ปี ค.ศ. 1989 อัลลัน บอร์เดอร์ (Allan Border) AO
กัปตันทีมคริกเก็ต

ปี ค.ศ. 1988 เคย์ ค็อทตี (Kay Cottee) AO
นักเล่นเรือใบหญิงเดี่ยวผู้ทำลายสถิติ

ปี ค.ศ. 1987 จอห์น ฟาร์นัม (John Farnham)
นักร้องและนักดนตรี

ปี ค.ศ. 1986 ดิก สมิธ (Dick Smith)
นักผจญภัยและนักการกุศล

ปี ค.ศ. 1985 พอล ฮอแกน (Paul Hogan) AM
นักแสดง

ปี ค.ศ. 1984 โลวิตจา โอดโนฮิว (Lowitja O'Donoghue) CBE AM
ผู้นำชาวพื้นเมือง

ปี ค.ศ. 1983 โรเบิร์ต เดอ คาสเตลลา (Robert de Castella) MBE
แชมป์โลกการวิ่งแข่งมาราธอน

ปี ค.ศ. 1982 เซอร์ เอ็ดเวิร์ด วิลเลียมส์
(Sir Edward Williams) KCMG KBE
ผู้บัญชาการ คณะกรรมการสอบสวนเรื่องยาเสพติด ที่
ได้รับการอนุมัติจากผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แห่ง
ออสเตรเลีย

ปี ค.ศ. 1981 เซอร์ จอห์น ครอว์ฟอร์ด (Sir John Crawford) AC CBE
สถาปนิกแห่งความเจริญหลังสงครามของออสเตรเลีย

ปี ค.ศ. 1980 แมนนิง คลาร์ก (Manning Clark) AC
นักประวัติศาสตร์

ความสำเร็จของพวกเขาทำให้เราคิดว่า เรายังสามารถทำอะไรให้ประเทศอันยิ่งใหญ่ของเราได้อีกบ้าง ในปัจจุบัน มีรางวัลคนหนุ่มสาวออสเตรเลียแห่งปี (Young Australian of the Year) รางวัลชาวออสเตรเลียผู้สูงอายุแห่งปี (Senior Australian of the Year) และรางวัลวีรบุรุษประจำท้องถิ่นของออสเตรเลีย (Australia's Local Hero) เพิ่มขึ้นมาด้วย

ปี ค.ศ. 1979* วุฒิสมาชิก เนวิลล์ บอนเนอร์ (Senator Neville Bonner)
AO
วุฒิสมาชิกชาวอะบอริจินคนแรก

ปี ค.ศ. 1979* แฮร์รี บัทเลอร์ (Harry Butler) CBE
นักอนุรักษ์นิยมและนักธรรมชาติวิทยา

ปี ค.ศ. 1978* อลัน บอนด์ (Alan Bond)
นักธุรกิจ

ปี ค.ศ. 1978* แกลาร์วูย ยูนูปิงกู (Galarwuy Yunupingu) AM
ผู้นำชาวอะบอริจิน

ปี ค.ศ. 1977* เซอร์ เมอร์เรย์ ไทร์เรลล์ (Sir Murray Tyrrell) KCVO CBE
เลขาธิการประจำสำนักงานผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ปี ค.ศ. 1977* เดม ไรห์ โร (Dame Raigh Roe) DBE
ผู้นำสมาคมสตรีในชนบท

ปี ค.ศ. 1976 เซอร์เอ็ดเวิร์ด 'เวียร์รี่' ดันลอป
(Sir Edward 'Weary' Dunlop) AC CMG OBE
ศัลยแพทย์ทหาร

ปี ค.ศ. 1975* เซอร์ จอห์น คอธน์ฟอร์ธ (Sir John Cornforth) AC CBE
ผู้รับรางวัลโนเบลสาขาเคมี

ปี ค.ศ. 1975* พลตรี อลัน สแตร์ทตัน (Alan Stretton) AO CBE
ผู้บัญชาการหน่วยปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ที่ดาววินหลังพายุ
ไซโคลนทเรซีย์

ปี ค.ศ. 1974 เซอร์ เบอร์นาร์ด ไฮน์ส (Bernard Heinze) AC
ผู้กำกับวงดุริยางค์และนักดนตรี

ปี ค.ศ. 1973 แพททริก ไวท์ (Patrick White)
ผู้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม

ปี ค.ศ. 1972 เซน กูลด์ (Shane Gould) MBE
แชมป์ว่ายน้ำโอลิมปิก

ปี ค.ศ. 1971 อีวอนน์ กูลากอง คอว์ลีย์ (Evonne Goolagong Cawley)
AO MBE
แชมป์เทนนิสโอเพ่นที่วิมเบอร์ตันและฝรั่งเศส

ปี ค.ศ. 1970 ท่านคาร์ดินัล เซอร์ นอร์แมน กิลรอย
(Sir Norman Gilroy) KBE
คาร์ดินัลองค์แรกที่เกิดในออสเตรเลีย

ปี ค.ศ. 1969 ฌ็อง ฌาร์ดีเนอร์ เคซีซี (Richard Gardiner Casey)
บาร์อนแห่ง เบอริก วิกตอเรียและนครเวสต์มินสเตอร์
KG GCMG CH

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แห่งออสเตรเลีย ปีค.ศ.
1965 - 69

ปี ค.ศ. 1968 ไลออนเนล โรส (Lionel Rose) MBE
แชมป์มวยโลก

ปี ค.ศ. 1967 วงเดอะซีกเกอร์ส (The Seekers)
คณะดนตรี

ปี ค.ศ. 1966 เซอร์ แจ็ค บราบบัม (Sir Jack Brabham) OBE
แชมป์โลกด้านการแข่งรถ

ปี ค.ศ. 1965 เซอร์โรเบิร์ต เฮลป์มันน์ (Sir Robert Helpmann) CBE
นักแสดง นักเต้นรำ ผู้ผลิตและศิลปินผู้ออกแบบท่าเต้น

ปี ค.ศ. 1964 ดอน เฟรเซอร์ (Dawn Fraser) MBE
แชมป์ว่ายน้ำโอลิมปิก

ปี ค.ศ. 1963 เซอร์ จอห์น เอ็คเคิลส์ (Sir John Eccles) AC
ผู้รับรางวัลโนเบลสาขาการแพทย์

ปี ค.ศ. 1962 อเล็กซานเดอร์ 'จ็อก' สเตอร์ร็อก
(Alexander 'Jock' Sturrock) MBE
กัปตันทีมเรือใบผู้ทำชิงถ้วยอเมริกาคัพ

ปี ค.ศ. 1961 เดม โจน ซัทเธอร์แลนด์
(Dame Joan Sutherland) OM AC DBE
นักร้องเสียงโซปราโน

ปี ค.ศ. 1960 เซอร์ แมคฟาร์เลน เบอร์เน็ต
(Sir MacFarlane Burnet) OM AK KBE
ผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาการแพทย์

* ระหว่างปี ค.ศ. 1975 และ 1979 สมาจัดงานวันชาติออสเตรเลียแห่งกรุง
แคนเบอร์รา ก็ได้ให้การยอมรับชาวออสเตรเลียแห่งปีด้วย

ชื่อรางวัลที่ปรากฏหลังชื่อผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นปัจจุบันในขณะที่ท่านเหล่านี้ได้รับรางวัลดังกล่าว

เงินสกุลออสเตรเลีย

เงินของเรามีรูปบุคคลและสัญลักษณ์ที่สำคัญต่อออสเตรเลีย ชาวออสเตรเลียที่มีชื่อเสียงมากที่สุด ที่ได้รับเลือกให้ปรากฏบนเงินตราของเราคือ ผู้ที่แสดงความรักเริ่มและมีพรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ในสาขาต่างๆ กัน เช่น ผู้ประสบความสำเร็จด้านการปฏิรูปสังคม วิทยาศาสตร์ การเมือง การทหารและสาขาศิลปะ

อาคารรัฐสภาหลังเก่าและหลังใหม่

ธนบัตรมูลค่า 5 ดอลลาร์ แสดงภาพของอาคารรัฐสภาหลังเก่าและหลังใหม่ที่กรุงแคนเบอร์รา

สมเด็จพระราชินีอิลิซาเบธที่สอง (Queen Elizabeth II) (เสด็จพระราชสมภพปี ค.ศ. 1926)

สมเด็จพระราชินีอิลิซาเบธที่สอง ทรงเป็นพระประมุขของประเทศออสเตรเลีย พระองค์ทรงเป็นสมเด็จพระราชินีของออสเตรเลียและของประเทศสหราชอาณาจักร และประทับอยู่ที่อังกฤษ พระองค์ทรงราชย์ด้วยความเข้มแข็งและมั่นคง ตลอดเวลาการครองราชย์ที่ยืนนานและเป็นที่ชื่นชม

เอ บี 'แบนโจ' แพ็ทเทอร์สัน

(AB 'Banjo' Paterson ค.ศ. 1864 – 1941)

แอนดรูว์ บาร์ตัน แพ็ทเทอร์สันเป็นกวี นักแต่งเพลงและนักหนังสือพิมพ์ เขาเขียนโดยใช้ชื่อนามปากกาว่า 'แบนโจ' แพ็ทเทอร์สัน และเป็นที่จดจำว่าเป็นผู้เขียนเพลง 'วอลซิง มาทิลดา' (Waltzing Matilda) เพลงพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในออสเตรเลีย

เดม เมรี กิลมอร์ (Dame Mary Gilmore ค.ศ. 1865 – 1962)

เดม เมรี กิลมอร์ เป็นนักเขียน นักหนังสือพิมพ์ กวีและผู้รณรงค์เพื่อการปฏิรูปสังคม คนจดจำว่าเธอเขียนและพูดในนามของผู้หญิง ชาวพื้นเมืองออสเตรเลียและคนจนทุกคน

ศาสตราจารย์จอห์น ฟลินน์ (John Flynn ค.ศ. 1880 – 1951)

ศาสตราจารย์จอห์น ฟลินน์ เริ่มให้บริการทางแพทย์ทางอากาศ ชื่อ Royal Flying Doctor Service of Australia เป็นครั้งแรกในโลก เขาเป็นที่จดจำว่าเป็นผู้ช่วยชีวิตคนเอาไว้จำนวนมาก ด้วยการนำบริการทางสุขภาพออกไปสู่พื้นที่ห่างไกลของออสเตรเลีย

เมรี ไรบีย์ (Mary Reibey ค.ศ. 1777 – 1855)

เมรี ไรบีย์ เป็นนักธุรกิจหญิงผู้บุกเบิกคนหนึ่งในอาณานิคมแห่งนิวเซาท์เวลส์ หลังจากที่มาถึงออสเตรเลียในฐานะเป็นนักโทษวัยรุ่นผู้มาตั้งถิ่นฐาน เธอก็กลายเป็นผู้นำที่ได้ รับการยอมรับนับถือในชุมชนในเวลาต่อมา

อีดิธ เคววัน (Edith Cowan ค.ศ. 1861 – 1932)

อีดิธ เคววันเป็นนักสังคมสงเคราะห์ นักการเมืองและผู้ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี เธอเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้รับเลือกเข้ารัฐสภาออสเตรเลีย

เดวิด ยูโนปอน (David Unaipon ค.ศ. 1872 – 1967)

เดวิด ยูโนปอนเป็นนักเขียน นักปราชญ์ในชุมชนและนักประดิษฐ์ เขาเป็นที่จดจำว่าเป็นผู้ที่อุทิศตนให้กับวิทยาศาสตร์และวรรณกรรม และสำหรับการปรับปรุงสภาพของชาวอะบอริจินให้ดีขึ้น

เซอร์จอห์น มอนแนช (Sir John Monash ค.ศ. 1865 – 1931)

เซอร์ จอห์น มอนแนช เป็นวิศวกร นักบริหารและผู้นำยุทธนาการทหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งของออสเตรเลีย เขาถูกจำจดได้ว่าเป็นผู้มีความเป็นผู้นำ สถิติปัญญาล้ำเลิศและมีล้านวนคมคาย

เดม เนลลี เมลบา (Dame Nellie Melba ค.ศ. 1861 – 1931)

เดม เนลลี เมลบา เป็นนักร้องเสียงโซปราโนที่มีชื่อเสียงก้องโลก เป็นที่รู้จักทั่วโลกในฐานะ 'ราชินีแห่งเสียงเพลง' เธอเป็นนักร้องชาวออสเตรเลียคนแรกที่เป็นที่รู้จักระดับนานาชาติ

วันหยุดประจำชาติและการเฉลิมฉลอง

วันหยุดประจำชาติออสเตรเลียสะท้อนให้เห็นถึงมรดกตกทอดทางศาสนาและคริสต์ของเรา และเฉลิมฉลองเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ ที่ทำให้เกิดเอกลักษณ์ของความเป็นออสเตรเลีย ตั้งแต่สมัยการมาตั้งถิ่นฐานของชาวยุโรป

วันหยุดที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงวันที่

วันปีใหม่ วันที่ 1 มกราคม

เราฉลองการเริ่มต้นของปีใหม่

วันชาติออสเตรเลีย วันที่ 26 มกราคม

เราฉลองความหมายของการเป็นชาวออสเตรเลีย และการรำลึกถึงการมาถึงของกองเรือ 'เฟิร์ส ฟลีต' ที่อ่าวซิดนีย์โคฟ ในปี ค.ศ. 1788

วันแอนแซค วันที่ 25 เมษายน

เราฉลองการยกพลขึ้นบกของกองกำลังทหารบกออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (ANZAC) ที่กัลลิโพลิ ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง นอกจากนี้เรายังให้เกียรติแก่ชาวออสเตรเลียทุกคนที่ได้รับใช้ชาติและเสียชีวิตในการสู้รบด้วย

วันคริสต์มาส วันที่ 25 ธันวาคม

เป็นวันที่ให้ของขวัญแก่กัน และเป็นการเฉลิมฉลองทางศาสนาคริสต์ ในวาระการประสูติของพระเยซูคริสต์

วันบ็อกซิง เดย์ วันที่ 26 ธันวาคม

เป็นส่วนหนึ่งของการเฉลิมฉลองคริสต์มาส

วันหยุดที่มีการเปลี่ยนแปลงวันที่

วันแรงงานหรือวันแปดชั่วโมง

เป็นวันฉลองชัยชนะของคนทำงานชาวออสเตรเลียที่ชนะการต่อสู้เพื่อการทำงานวันละแปดชั่วโมง ซึ่งเป็นชัยชนะครั้งแรกในโลก

วันอีสเตอร์

เป็นวันที่เฉลิมฉลองเรื่องราวทางศาสนาคริสต์เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนชีพของพระเยซู

วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระราชินี

เป็นวันเฉลิมฉลองวันประสูติของสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบธที่สอง ประมุขประเทศออสเตรเลีย การเฉลิมฉลองนี้ ตรงกับวันจันทร์ที่สองของเดือนมิถุนายนในทุกๆ รัฐและเขตปกครองตนเอง ยกเว้นรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย

วันหยุดราชการอื่นๆ

วันหยุดราชการวันอื่นๆ จะมีขึ้นในรัฐและเขตปกครองตนเองและเมืองใหญ่ต่างๆ ตัวอย่างเช่น มณฑลนครหลวงออสเตรเลียจะมีวันแคนเบอร์รา รัฐเซาธ์ออสเตรเลียมีวันอาสาสัมคร และรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียมีวันเกิดของรัฐที่เรียกว่า ฟาวน์เดชั่น เดย์

การจุดพลุดอกไม้ไฟในวันสิ้นปีเหนืออ่าวซิดนีย์ ปี ค.ศ. 2005

ประชาชนออสเตรเลีย

ออสเตรเลียมีประชากรประมาณ 22 ล้านคน และเป็นสังคมที่มีความหลากหลายมากที่สุดสังคมหนึ่งของโลก ชาวพื้นเมืองของออสเตรเลียมีประชากรนับเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนประชากรทั้งหมด คนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในออสเตรเลียหนึ่งในสี่เป็นผู้ที่เกิดในต่างประเทศ และได้ย้ายถิ่นฐานมาตั้งรกรากที่นี่จากกว่า 200 ประเทศ ความหลากหลายทางด้านประชากร ทำให้ออสเตรเลียเต็มไปด้วยภาษา ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ความผูกพันดั้งเดิมระหว่างออสเตรเลียกับสหราชอาณาจักรนั้นได้เหือดหายไปแล้วตามกาลเวลา แต่อิทธิพลของสหราชอาณาจักรยังคงมีอยู่ตามสถาบันต่างๆ ของออสเตรเลีย และยังคงมีให้เห็นอยู่ในค่านิยมต่างๆ มากมายของเรา และที่แน่นอนก็คือ ในภาษาประจำชาติของเรา ในขณะที่เรามีภาษาพูดที่บ้านและในชุมชน (รวมทั้งภาษาต่างๆ ของชาวพื้นเมือง) มากกว่า 200 ภาษา ภาษาอังกฤษยังเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์ของชาติเรา

เศรษฐกิจของออสเตรเลีย

ออสเตรเลียมีเศรษฐกิจที่มั่นคงและสามารถแข่งขันได้ เราเห็นคุณค่าของแรงงานที่มีชีวิตชีวาและมีทักษะของเรา ประชาชนของเรายังได้รับความพอใจกับการมีคุณภาพชีวิตที่สูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

ดิก สมิธ (Dick Smith เกิดปี ค.ศ. 1944)

ดิก สมิธ เป็นนักธุรกิจ นักผจญภัยและนักการกุศลชั้นนำของออสเตรเลียคนหนึ่ง

ดิก สมิธ ประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่ครั้งแรกด้วยการประกอบธุรกิจด้านอิเล็กทรอนิกส์ และเขาได้ใช้ความมั่งคั่งร่ำรวยของเขาทำให้ออสเตรเลียก้าวหน้าต่อไป เขาเริ่มบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอาหารออสเตรเลียโดยเฉพาะ และนำเงินลงทุนจำนวนหลายล้านดอลลาร์เพื่อรักษาบริษัทหลายแห่งให้คงเป็นของออสเตรเลีย

เขาได้รับเลือกให้เป็นชาวออสเตรเลียแห่งปี ในปี ค.ศ. 1986 และได้รับรางวัลการทำให้เกิดความก้าวหน้าเชิงเทคนิคและการสงวนรักษาสีงแวดล้อม เขาเป็นคนแรกที่บินข้ามออสเตรเลียและทะเลแทสมันด้วยบอลลูนฮัตตัน เขาเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นผู้มีจิตใจชอบการผจญภัย ความสำเร็จในธุรกิจและความรักอันลึกซึ้งที่เขามีต่อออสเตรเลีย

ตลาดหุ้น

สถาบันการเงินที่มั่นคงและทันสมัยของออสเตรเลีย รวมถึงข้อบังคับด้านภาษีและการค้าที่เคร่งครัด ทำให้การประกอบกิจการทางธุรกิจมีความมั่นคง อุตสาหกรรมการให้บริการ ซึ่งรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การศึกษาและบริการด้านการเงินนั้นรวมกันเป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของออสเตรเลียประมาณร้อยละเจ็ดสิบ

ความมั่นคงของเศรษฐกิจออสเตรเลียทำให้นี่เป็นจุดหมายปลายทางที่ดึงดูดการลงทุน ตลาดหุ้นของออสเตรเลียใหญ่เป็นที่สองรองจากญี่ปุ่นในเขตเอเชียแปซิฟิก

การพาณิชย์

คู่ค้าพาณิชย์ที่ใหญ่ที่สุดของออสเตรเลียได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ นิวซีแลนด์และสหราชอาณาจักร เราเป็นผู้ส่งออกข้าวสาลี ขนแกะ สินแร่เหล็ก แร่ธาตุและทองรายสำคัญรายหนึ่ง นอกจากนี้ เรายังส่งออกพลังงาน ในรูปของแก๊สธรรมชาติชนิดเหลว และถ่านหินอีกด้วย เศรษฐกิจของเราเป็นแบบเปิด และการพาณิชย์ก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของเรา เมื่อเร็วๆ นี้ สินค้าส่งออกของออสเตรเลียมีมูลค่าทั้งหมดมากกว่า 2 แสนล้านดอลลาร์

การทำเหมืองแร่

ออสเตรเลียอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งทรัพยากรธรรมชาติมากมาย เช่น ถ่านหิน ทองแดง แก๊สธรรมชาติชนิดเหลวและทรายแร่ธาตุ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องการสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังมีการพัฒนาเศรษฐกิจในทวีปเอเชีย

ภาคสินค้าส่งออกที่ใหญ่ที่สุดของออสเตรเลียคือการส่งออกแร่ธาตุและเชื้อเพลิง

ออสเตรเลียในฐานะที่เป็นพลเมืองของโลก

ออสเตรเลียมีความภาคภูมิใจในบทบาทของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองที่ดีของโลก เราแสดงให้เห็นว่าเราเป็นเช่นนี้ได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีโชคน้อยกว่าเราทั่วโลก

ความช่วยเหลือแก่นานาชาติและความพยายามในด้านมนุษยธรรมของออสเตรเลีย

โครงการให้ความช่วยเหลือแก่นานาชาติของรัฐบาลออสเตรเลีย ให้ความสำคัญสนับสนุนแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อลดความยากจนและเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เราให้ความสำคัญสนับสนุนในภูมิภาคของเราและทั่วโลก ด้วยการช่วยเหลือประชาชนและรัฐบาลของประเทศต่างๆ

ชาวออสเตรเลียแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำอย่างมหาศาล เมื่อมีเหตุการณ์ภัยพิบัติเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในประเทศของเราหรือในต่างประเทศ นอกจากนี้ เรายังบริจาคให้กับประเทศที่ประสบความทุกข์ยากต่อเนื่องเป็นเวลานานอย่างสม่ำเสมอ ความมุ่งมั่นของออสเตรเลียต่อโครงการให้ความช่วยเหลือนั้น สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะแห่งความเป็นออสเตรเลียโดยเฉพาะ

การปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ของออสเตรเลียในอินโดนีเซียหลังจากมหันตภัยสึนามิมหาสมุทรอินเดียเมื่อปี ค.ศ. 2004

การให้ความร่วมมืออย่างกระตือรือร้นของออสเตรเลียในการประชุมนานาชาติ

ออสเตรเลียเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นประเทศหนึ่งในสหประชาชาติ (ยูเอ็น) ตั้งแต่การเริ่มต้นเมื่อปี ค.ศ. 1945 ภายใต้สนธิสัญญาผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1951 ออสเตรเลียให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ได้รับการจำแนกว่าเป็นผู้ลี้ภัย ภายใต้สนธิสัญญาผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1951 นอกจากนี้ เรายังมีส่วนร่วมในความพยายามรักษาความสงบของสหประชาชาติ และมนุษยธรรม ตลอดจนการตอบสนองวิกฤตการณ์ในประเทศกำลังพัฒนา และมีความร่วมมืออย่างแข็งแกร่งในองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติอีกด้วย

ในปี ค.ศ. 1971 ออสเตรเลียได้เป็นสมาชิกสภาพสมบูรณขององค์กรเพื่อการพัฒนาและร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Cooperation and Development - OECD) ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งปรับปรุงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการว่าจ้างงานในประเทศสมาชิก 30 ประเทศขององค์กร และในประเทศกำลังพัฒนาประเทศอื่นๆ ในเวลาเดียวกัน OECD ก็มุ่งหวังที่จะขยายการค้าทั่วโลกด้วย

ออสเตรเลียสนับสนุนความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศในเขตภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ออสเตรเลียเป็นสมาชิกที่มีความกระตือรือร้นของความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation - APEC) การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit - EAS), การประชุมอาเซียนว่าด้วยการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค (ASEAN Regional Forum - ARF) และ การประชุมผู้นำประเทศหมู่เกาะแปซิฟิก (Pacific Islands Forum - PIF)

ดร. แคทเธอรีน แฮมลิน เอซี

(Dr Catherine Hamlin AC เกิด ค.ศ. 1924)

ดร. แคทเธอรีน แฮมลินเป็นสูตินารีแพทย์ ผู้มีชื่อเสียงด้านการช่วยชีวิตหญิงสาวชาวเอธิโอเปียให้รอดพ้นจากชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน

แคทเธอรีน แฮมลินทำงานที่แอดดิส อาบาบา ในประเทศเอธิโอเปีย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959 และให้ความช่วยเหลือผู้หญิงเกี่ยวกับการบาดเจ็บอันเกิดจากการคลอดบุตร ที่รู้จักกันในนาม

ของ 'obstetric fistula' (แผลชอนทะลุจากกระเพาะปัสสาวะถึงช่องคลอด อันเกิดจากการคลอดบุตร) ผู้หญิงที่มีปัญหานี้จะไม่สามารถควบคุมการทำงานของร่างกายตนเองได้ และจะถูกกักขังให้ออกจากสังคม

แคทเธอรีนและสามีได้ก่อตั้งโรงพยาบาลแอดดิส อาบาบา ฟิสตูลา (Addis Ababa Fistula Hospital) ขึ้นมา ความพยายามของคนทั้งสองทำให้ผู้หญิงนับพันคนสามารถกลับบ้านไปใช้ชีวิตที่สมบูรณ์และมีสุขภาพได้อย่างเต็มที่ในหมู่บ้านของตนเอง

ในปี ค.ศ. 1995 ดร. แคทเธอรีน แฮมลิน ได้รับเหรียญ Companion of the Order of Australia ซึ่งเป็นเหรียญตราในระดับสูงสุดของออสเตรเลีย เธอยังคงทำงานช่วยผู้หญิงเอธิโอเปียต่อไป

ออสเตรเลียวันนี้เป็นประเทศที่กว้างใหญ่และกำลังเจริญเติบโต มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จด้านกีฬา ศิลปะและวิทยาศาสตร์ เราให้คุณค่ากับคุณภาพชีวิตของประชาชนของเรา แต่เรายังพยายามมุ่งหน้าเพื่อขึ้นสูงไปเรื่อยๆ

ด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างชาติและความช่วยเหลือในการพัฒนา ออสเตรเลียได้นำความคิดเรื่องความยุติธรรมกับคู่ต่อสู้ (Fair Play) ออกไปนอกสนามกีฬาและเข้าสู่ชุมชนของโลก

ชาวออสเตรเลียผู้ได้รับรางวัลโนเบล

ออสเตรเลียเป็นที่รู้จักด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ มีชาวออสเตรเลียสิบคนได้รับรางวัลโนเบลในสาขาต่อไปนี้

ศาสตราจารย์วิลเลียม แบรกก์ (Professor William Bragg ค.ศ. 1862 – 1942) และลอว์เรนซ์ แบรกก์ (Lawrence Bragg ค.ศ. 1890 – 1971) นักฟิสิกส์

วิลเลียม แบรกก์ (บิดา) และลอว์เรนซ์ แบรกก์ (บุตรชาย) เป็นผู้รับรางวัลโนเบลร่วมกันในสาขาฟิสิกส์ ปี ค.ศ. 1915 ‘สำหรับการบริการของท่านทั้งสองในการวิเคราะห์โครงสร้างของคริสตัลโดยวิธีใช้รังสีเอกซ์เรย์’

เซอร์ ฮาเวิร์ด วอลเตอร์ ฟลอรี (Sir Howard Walter Florey ค.ศ. 1898 – 1968) ผู้ชำนาญในวิชาพยาธิวิทยา

ฮาเวิร์ด ฟลอรีเกิดที่แอดคิลเลต รัฐเซาท์ออสเตรเลีย ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ปี ค.ศ. 1945 (ร่วมกัน) ‘สำหรับการค้นพบยาปฏิชีวนะและผลในการใช้น้ำรักษาโรคติดเชื้อหลายโรค’

เซอร์ แฟรงก์ แม็คฟาร์แลน เบอร์เน็ต (Sir Frank Macfarlane Burnet ค.ศ. 1899 -1985) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์และนักชีววิทยา

แฟรงก์ เบอร์เน็ต เกิดที่รัฐวิกตอเรีย ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ปี ค.ศ. 1960 (ร่วมกัน) ‘สำหรับการค้นพบของท่านเกี่ยวกับความต้านทานทางภูมิคุ้มกันที่ได้รับมา’

เซอร์ จอห์น แคริว เอ็คเคิลส์ (Sir John Carew Eccles ค.ศ. 1903 - 1997) ผู้ชำนาญในวิชาสรีรศาสตร์

จอห์น เอ็คเคิลส์ เกิดที่นครเมลเบิร์น และได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ค.ศ. 1963 (ร่วมกัน) ‘สำหรับการค้นพบกลไกสำคัญเกี่ยวกับการกระตุ้นและการยับยั้งส่วนภายนอกและส่วนกลางของเยื่อหุ้มเซลล์ประสาท’

ศาสตราจารย์ จอห์น วอร์คัพ คอธอร์น (Professor John Warcup Cornforth ค.ศ. 1917 – 2007) นักเคมี

จอห์น คอธอร์นเกิดที่ซิดนีย์ และได้รับรางวัลโนเบลสาขาเคมีในปี ค.ศ. 1975 (ร่วมกัน) ‘สำหรับผลงานเรื่องสเตอริโอเคมีของปฏิกิริยาที่ใช้เอนไซม์ช่วยเร่ง’

ศาสตราจารย์ปีเตอร์ โดเฮอร์ตี (Professor Peter Doherty) (เกิดปี ค.ศ. 1940) นักภูมิคุ้มกันวิทยา

ปีเตอร์ โดเฮอร์ตี เกิดที่รัฐควีนส์แลนด์ และได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ในปี ค.ศ. 1996 (ร่วมกัน) ‘สำหรับการค้นพบที่เกี่ยวข้องกับความจำเพาะของการป้องกันการรุกรานด้วยกลไกของระบบภูมิคุ้มกันต่อการติดเชื้อของเซลล์’

ศาสตราจารย์ แบร์รี่ มาแชล (Professor Barry Marshall) (เกิดปี ค.ศ. 1951) ผู้ชำนาญในวิชาโรคกระเพาะอาหารและลำไส้ และนายแพทย์ โรบิน วอร์เรน (Doctor Robin Warren) (เกิดปี ค.ศ. 1937) ผู้ชำนาญในวิชาพยาธิวิทยา

แบร์รี่ มาแชล และโรบิน วอร์เรน ได้รับรางวัลโนเบลร่วมกันสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ในปี ค.ศ. 2005 ‘สำหรับการค้นพบเชื้อแบคทีเรีย เฮลิโคแบคทีเรียไพโลไร และบทบาทของมันในการทำให้เกิดโรคกระเพาะอักเสบและโรคแผลในกระเพาะอาหาร’

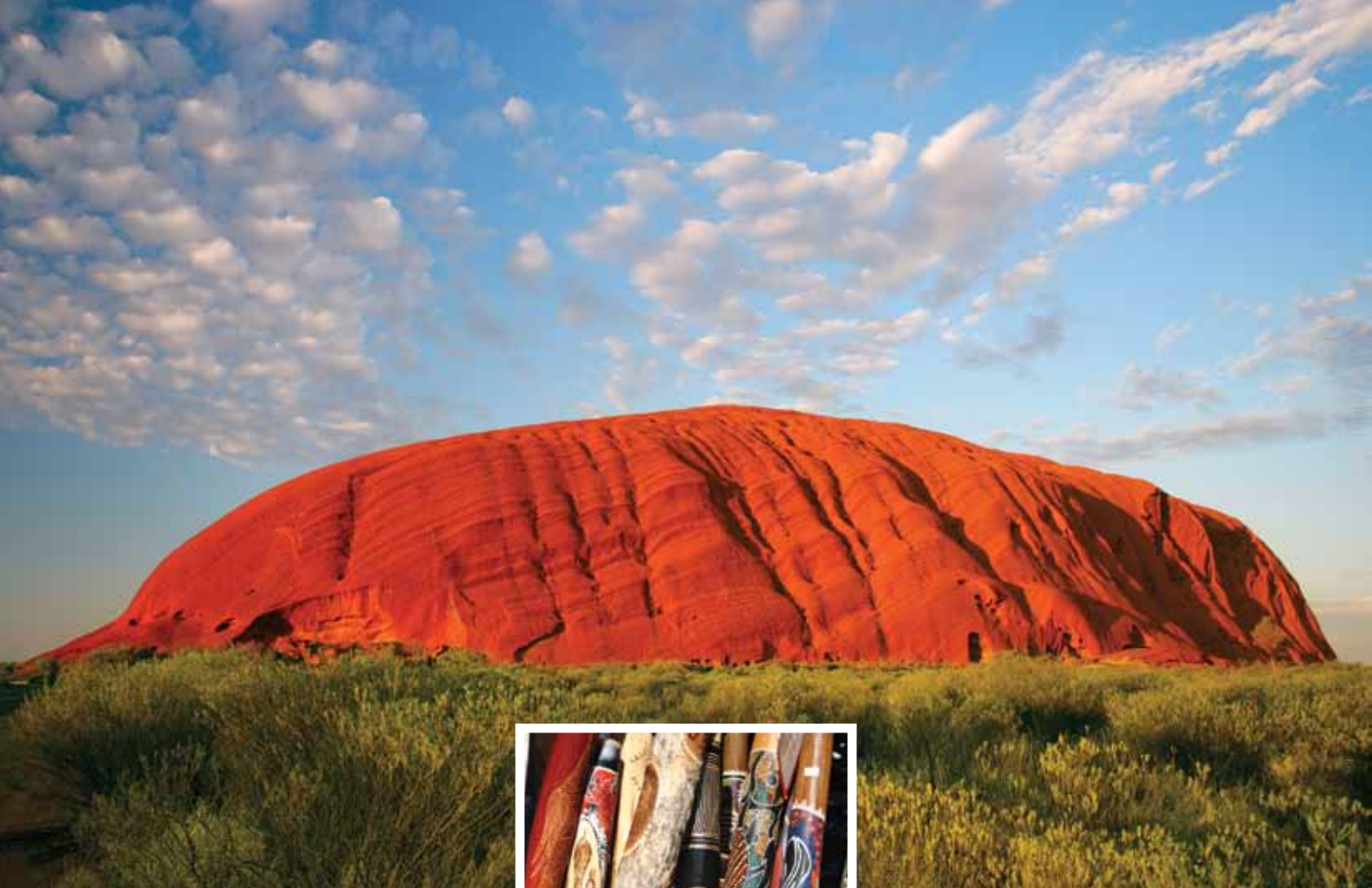
ศาสตราจารย์ อลิซาเบ็ธ เฮเลน แบล็กเบิร์น (Professor Elizabeth Helen Blackburn) (เกิดปี ค.ศ. 1948) นักชีววิทยา

อลิซาเบ็ธ แบล็กเบิร์น เกิดที่ไฮบาร์ทและได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ในปี ค.ศ. 2009 (ร่วมกัน) ‘สำหรับการค้นพบว่า เทเลเมียร์สและเอนไซม์เทโลเมอเรส คุ้มครองโครโมโซมอย่างไร’

นอกจากนี้ ออสเตรเลียยังมีผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมหนึ่งคน

แพททริก ไวท์ (Patrick White ค.ศ. 1912 – 1990) นักแต่งนวนิยายและนักเขียนบทละคร

แพททริกไวท์ เกิดที่ลอนดอน แต่มีบิดามารดาเป็นชาวออสเตรเลีย เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมในปี ค.ศ. 1973 ‘สำหรับมหากาพย์ และศิลปะการเล่าเรื่องเกี่ยวกับจิตวิทยา ซึ่งเป็นการแนะนำบรรทัดฐานใหม่สู่วงการวรรณกรรม’

บทที่ 5

เรื่องราวเกี่ยวกับออสเตรเลียของเรา

วัฒนธรรมพื้นเมืองออสเตรเลียเป็นวัฒนธรรมต่อเนื่องที่เก่าแก่ที่สุดในโลก

เรื่องราวเกี่ยวกับออสเตรเลียของเรา

ประวัติศาสตร์โดยสังเขปของออสเตรเลียไม่ได้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ แต่จะยังความเข้าใจให้ท่านถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ประเทศและวัฒนธรรมของเราเป็นรูปร่างเช่นนี้ ผืนดินแห่งนี้ถูกรอบครองและได้รับการดูแลรักษาจากชาวพื้นเมืองมานับเป็นพันๆ ปีและการมาถึงของกองเรือ 'เฟิร์ส ฟลีต' (First Fleet) ในปี ค.ศ. 1788 นั้น หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกของพวกเขาไปตลอดกาล กว่า 200 ปีที่ผ่านมา ออสเตรเลียได้เรียนรู้บทเรียนเกี่ยวกับความเสมอภาคและสิทธิมนุษยชน ตามเส้นทางการก้าวไปสู่ความเป็นสังคมหลากหลายวัฒนธรรมและการไกลเกลี่ยคืนดีกัน การปฏิรูปที่เราได้ทำมาแล้วนั้นหมายถึง ชุมชนออสเตรเลียที่ท่านกำลังเข้าไปมีส่วนร่วมนั้น คือสังคมหนึ่งเดียวที่ทุกๆ คนจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและมีคุณค่า

ชาวพื้นเมืองออสเตรเลีย

วัฒนธรรมของชาวพื้นเมืองออสเตรเลีย เป็นวัฒนธรรมต่อเนื่องที่เก่าแก่ที่สุดของโลก ประชากรชาวพื้นเมืองของออสเตรเลียได้อาศัยอยู่ที่นั่นมาแล้วประมาณ 40,000 ถึง 60,000 ปี

วัฒนธรรมของชาวอะบอริจินและชาวเกาะแห่งช่องแคบทอร์เรสนั้นแตกต่างกัน พวกเขาต่างมีภาษา และประเพณีของตัวเอง

ตามประวัติศาสตร์แล้ว ชาวอะบอริจินมาจากแผ่นดินใหญ่ในออสเตรเลียและแทสมาเนีย ชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสมาจากหมู่เกาะที่อยู่ระหว่างส่วนปลายของรัฐควีนส์แลนด์ กับปาปัวนิวกินี ชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของชาวปาปัวนิวกินี และหมู่เกาะแปซิฟิกอื่นๆ

ภาษา

ก่อนการตั้งรกรากของอังกฤษ ชาวอะบอริจิน และชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสพูดภาษาและภาษาถิ่นมากกว่า 700 ภาษา และปัจจุบันนี้ยังคงใช้อยู่ประมาณ 145 ภาษา แต่พวกเขาไม่เคยมีภาษาเขียน ประวัติศาสตร์ที่ถูกบอกเล่าต่อกันมาของวัฒนธรรมพื้นเมืองนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะพวกเขาเล่าเรื่องเกี่ยวกับประชาชนและผืนแผ่นดิน ตัวอย่างเช่น เรื่องราวที่อธิบายถึงน้ำท่วมที่อ่าวพอร์ตฟิลลิป (Port Phillip Bay) ในวิคตอเรียนั้นกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเมื่อ 10,000 ปีที่แล้ว

ความฝันและศิลปะชาวพื้นเมือง

กลุ่มชาวพื้นเมืองที่ต่างกันมีชื่อเรียกที่ต่างกัน สำหรับสิ่งที่เราเรียกในภาษาอังกฤษว่า 'ความฝัน' (Dreaming) ซึ่ง 'ความฝัน' หรือ 'ช่วงเวลาแห่งความฝัน' (Dreamtime) ในที่นี้ เป็นระบบของความรู้ ความศรัทธา และการปฏิบัติที่เป็นเครื่องชี้นำชีวิตของชาวพื้นเมือง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พวกเขาควรจะใช้ชีวิตอย่างไรและควรจะทำอย่างไร และคนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎเหล่านี้ ก็จะถูกลงโทษ

ศิลปะชาวอะบอริจินที่ คะคาตู

บิดามารดาและผู้สูงอายุเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับความฝันให้เด็กๆ ฟัง เรื่องเล่าเหล่านี้สอนเด็กๆ ว่า ผืนดินของเขามีรูปร่างขึ้นมาและมีผู้คนมาอยู่อาศัยได้อย่างไร และผู้คนเหล่านั้น ควรจะประพฤติตัวอย่างไรและทำไม นอกจากนี้ เรื่องเหล่านั้นยังให้บทเรียนในทางปฏิบัติที่มีคุณค่า อย่างเช่น จะหาอาหารได้ที่ไหน เป็นต้น

ดนตรี เพลงและการเต้นของชาวพื้นเมือง เป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความฝันและชีวิตประจำวัน เมื่อชาวพื้นเมืองร้องเพลงและเต้นรำ พวกเขาจะรู้สึกผูกพันกับบรรพบุรุษของพวกเขาอย่างลึกซึ้ง

รูปแบบดั้งเดิมของศิลปะของชาวอะบอริจินคือ การแกะสลัก หรือวาดรูปบนหิน และการออกแบบลวดลายลงบนพื้นดิน บางส่วนมีอายุถึง 30,000 ปี ชาวพื้นเมืองจากตอนกลางของออสเตรเลียวาดภาพด้วยการใช้จุดและวงกลม เพื่อสื่อถึงผืนดินหรือเล่าเรื่องราวจากความฝัน ส่วนชาวพื้นเมืองที่อยู่ทางตอนเหนือของออสเตรเลียวาดรูปของคน สัตว์ และวิญญาณ

ความฝันยังคงมีความสำคัญสำหรับชาวพื้นเมืองของออสเตรเลียในทุกวันนี้

ชาวยุโรปกลุ่มแรกที่มาถึงออสเตรเลีย

การสำรวจของชาวยุโรปในช่วงแรก

ในศตวรรษที่ 17 นักสำรวจชาวยุโรปค้นพบส่วนที่พวกเขาเรียกว่า 'เทอรัรา ออสตราลิส อินคอกนิตา' (Terra Australis Incognita) ซึ่งเป็นแผ่นดินที่ไม่มีคนรู้จักในตอนใต้ ในปี ค.ศ. 1606 วิลเลียม แจนส์ซูน (Willem Janszoon) ชาวฮอลแลนด์ทำแผนที่ด้านตะวันตกของแหลมเคปยอร์ก (Cape York Peninsula) ที่ส่วนปลายทางตอนเหนือของออสเตรเลีย และในประมาณเวลาเดียวกันนี้ หลุยส์ วาซ เดอ ทอร์เรส (Luis Vaez de Torres) ก็เป็นผู้นำเรือของสเปนแล่นผ่านช่องแคบในตอนเหนือของทวีปนี้

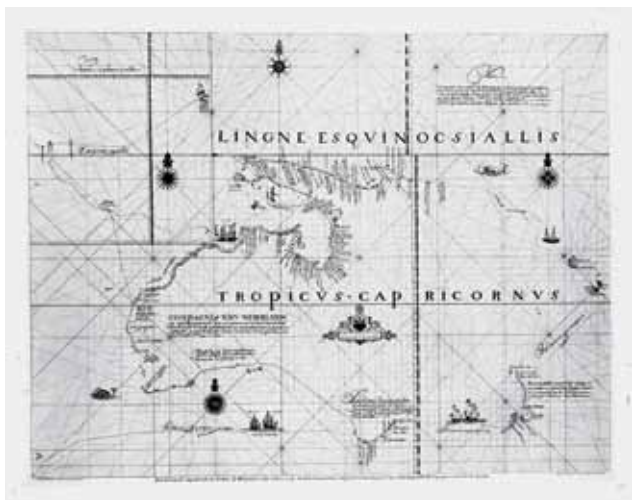
ต่อมาในตอนปลายทศวรรษ ค.ศ. 1600 ทหารเรือชาวฮอลแลนด์ได้ทำการสำรวจชายฝั่งตะวันตกของออสเตรเลีย และชาวฮอลแลนด์เรียกแผ่นดินนี้ว่า 'นิวฮอลแลนด์' (New Holland)

ในปี ค.ศ. 1642 เอเบล แทสมัน (Abel Tasman) ค้นพบชายฝั่งของแผ่นดินใหม่ที่ให้ชื่อว่า 'แวน ไดเมียนส์ แลนด์' (Van Diemen's Land) (ปัจจุบันคือรัฐแทสมาเนีย) เขายังควบคุมการวาดแผนที่หลายพันไมล์ของชายฝั่งทะเลออสเตรเลีย แผนที่นิวฮอลแลนด์ที่ไม่สมบูรณ์ของเขา แสดงให้เห็นว่าเขาเชื่อว่าแผ่นดินนั้นเคยเชื่อมต่อกับปาปัวนิวกินีในตอนเหนือ

วิลเลียม แดมพียร์ (William Dampier) เป็นชาวอังกฤษคนแรกที่เหยียบพื้นดินของออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1684 เขาขึ้นบกที่ชายฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ แผ่นดินตอนนั้นแห้งแล้งมากและมีฝนจัด เขาจึงไม่คิดว่ามันจะมีประโยชน์ในการค้า หรือการตั้งรกราก

กัปตัน เจมส์ คูก (Captain James Cook)

ชาวยุโรปไม่ได้ทำการสำรวจชายฝั่งตะวันออกของออสเตรเลีย จนกระทั่งชาวอังกฤษ ชื่อ เจมส์ คูก (James Cook) เดินทางมาถึงโดยเรือชื่อ เอนดิเวอร์ (Endeavour) ในปี ค.ศ. 1770 กัปตันคูกถูกรัฐบาลอังกฤษส่งไปพร้อมเรือสำรวจมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้ เขาวาดแผนที่ชายฝั่งตะวันออกและขึ้นบกที่อ่าวบอทานีย์ (Botany Bay) ทางตอนใต้ของซิดนีย์ในปัจจุบัน เจมส์ คูกเรียกแผ่นดินนี้ว่า 'นิวเซาท์เวลส์' และอ้างสิทธิ์เป็นของพระเจ้าจอร์จที่ 3 (King George III)

แผนที่นิวฮอลแลนด์ของเอเบล แทสมัน (Abel Tasman) ปี ค.ศ. 1644

การขนส่งนักโทษ

ออสเตรเลียมีความเป็นเอกลักษณ์ที่มีชาวยุโรปส่วนใหญ่ที่มาตั้งรกรากในยุคแรกเป็นนักโทษ หลังจากสหรัฐอเมริกาศึกษาประสบความสำเร็จในการประกาศอิสรภาพ สหราชอาณาจักรก็ไม่สามารถส่งนักโทษไปที่นั่นได้อีก คุกที่อังกฤษได้เพิ่มความแออัดมากขึ้น เมื่อจำนวนนักโทษมีมากเกินไป จำนวนรัฐบาลอังกฤษจำเป็นต้องหาที่ใหม่ให้พวกเขา ในปี ค.ศ. 1786 สหราชอาณาจักรจึงตัดสินใจส่งนักโทษไปที่อาณานิคมใหม่ที่ชื่อนิวเซาท์เวลส์ และคือที่เรียกว่า 'การขนส่ง'

อาณานิคมแรก

ผู้ว่าราชการรัฐคนแรกของอาณานิคมของนิวเซาท์เวลส์ คือ กัปตันอาร์เธอร์ ฟิลลิป (Captain Arthur Phillip) เขาเป็นผู้บังคับบัญชานักกองเรือ 'เฟิร์ท ฟริต' จำนวน 11 ลำ จากอังกฤษมายังซีกโลกอีกด้านหนึ่งได้อย่างปลอดภัย เขาให้การดูแลด้านอาหารและสวัสดิการต่างๆ ของนักโทษเป็นอย่างดี และมีคนเสียชีวิตเพียงไม่กี่คนในระหว่างการเดินทาง

กัปตันฟิลลิป นำกองเรือ 'เฟิร์ท ฟริต' ไปถึงอ่าวซิดนีย์โคฟ เมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1788 และเราฉลองวันชาติออสเตรเลีย ในวันครบรอบวันนี้ทุกปี

กองเรือ 'เฟิร์ท ฟริต' แล่นเข้ามาจากอังกฤษถึงอ่าวซิดนีย์โคฟในปี ค.ศ. 1788

ในช่วงปีแรกๆ

ในช่วงปีแรกๆ ของการตั้งรกรากนั้น ชีวิตความเป็นอยู่ลำบากมาก ผู้ว่าราชการรัฐ ฟิลลิป ต้องคอยดูแลไม่ให้ประชาชนอดอยาก โดยแบ่งอาหารให้ในสัดส่วนที่เท่าเทียมกันทุกคน รวมถึงตัวเขาและเจ้าพนักงานของเขาเองด้วย สามัญสำนึกและความมุ่งมั่นของเขาช่วยให้อาณานิคมแห่งนี้ผ่านพ้นช่วงปีแรกๆ ที่แสนยากลำบากไปได้

งานหนักต่างๆ ในระยะแรกของการตั้งรกรากนั้น กระทำโดยแรงงานบังคับจากเหล่านักโทษ พวกเขาจะถูกเสียนหากทำงานไม่หนักพอ หรือหากหลบหนีหรือเมา ถ้าเขาทำอาชญากรรมร้ายแรง พวกเขาจะถูกส่งไปตั้งรกรากในถิ่นทุรกันดารห่างไกลหรือถูกแขวนคอ นักโทษที่ใช้โทษหมดแล้วจะกลายเป็นชายและหญิงที่มีอิสระ และสามารถย้ายกลับไปทำงานในชุมชนและสร้างครอบครัวของพวกเขาได้

โอกาสใหม่ ๆ

ประชากรยุโรปรุ่นแรกของออสเตรเลียประกอบด้วยชนชาติจากอังกฤษ สกอตแลนด์ เวลส์ และไอร์แลนด์ สำหรับชาวสกอตแลนด์ เวลส์ และไอร์แลนด์นั้น เคยมีสงครามกับอังกฤษบ่อยๆ ในอดีต แต่ในออสเตรเลียคนทั้งสี่กลุ่มใช้ชีวิตและทำงานด้วยกันอย่างใกล้ชิด

นักโทษและอดีตนักโทษ เริ่มต้นพบโอกาสใหม่ ๆ ในอาณานิคมแห่งนี้ เจ้าหน้าที่ทางทหารใช้เวลาของพวกเขาหาเงินโดยการค้า และจ้างนักโทษและอดีตนักโทษให้ช่วยเหลือพวกตน ในไม่ช้าอดีตนักโทษบางคนก็สามารถก่อตั้งธุรกิจโดยเป็นเจ้าของกิจการเอง สำหรับอดีตนักโทษคนอื่นๆ ก็ประสบความสำเร็จในการเป็นชาวไร่ชาวนา เป็นช่างฝีมือต่างๆ เป็นเจ้าของร้าน และเจ้าของโรงขายเหล้า อดีตนักโทษผู้หญิงก็ประสบความสำเร็จในธุรกิจและมีอิสระในหลาย ๆ ด้านมากกว่าผู้หญิงในอังกฤษเสียอีก

แคโรไลน์ ชิสล์ม

(Caroline Chisholm ค.ศ. 1808 – 1877)

แคโรไลน์ ชิสล์ม เป็นผู้นำในการปฏิรูปสังคมคนหนึ่ง ที่ทำให้สถานการณ์ของผู้หญิงในอาณานิคมตอนแรกดีขึ้น

แคโรไลน์เดินทางมาออสเตรเลียกับสามีที่เป็นนายทหารและลูก 5 คนในปี ค.ศ. 1838 เธอให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นฐานหญิงที่อาศัยอยู่ตามถนนในซิดนีย์ และภายในไม่กี่ปี เธอก็ได้ก่อตั้งหอพักสำหรับผู้ย้ายถิ่นฐานหญิงจำนวน 16 แห่งทั่วอาณานิคมนี้

แคโรไลน์ทำงานหนักเพื่อทำให้ความเป็นอยู่บนเรือของผู้คนที่จะเดินทางมายังอาณานิคมดีขึ้น นอกจากนี้ เธอยังจัดโครงการเงินกู้สำหรับผู้ยากไร้เพื่อชดเชยค่าครองชีพ การพึ่งพาผู้อื่นและความยากจนให้หมดไป

ทุกวันนี้ มีโรงเรียนหลายๆ แห่งในออสเตรเลีย ที่ตั้งชื่อตามชื่อของแคโรไลน์ ชิสล์ม เธอเป็นที่รู้จักในฐานะ ‘มิตรของผู้ย้ายถิ่นฐาน’ และเป็นที่ยกย่องในความอุตสาหะที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในการช่วยเหลือให้ผู้คนเริ่มชีวิตใหม่

ผู้ว่าราชการรัฐผู้มีความรู้ความเข้าใจ

นอกจากผู้ว่าราชการรัฐฟิลลิปแล้ว ผู้ว่าราชการรัฐ ลอคแลน แมคควอรี (Lachlan Macquarie) ก็มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ตอนต้นของเรา เขาปกครองอาณานิคมนิวเซาท์เวลส์ระหว่างปี ค.ศ. 1810 และ 1821 เขาพัฒนาอาณานิคมในฐานะที่ตั้งรกรากอิสระ ไม่ใช่อาณานิคมนักโทษ เขาพัฒนาการทำสิริกรรม และสร้างถนนใหม่ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะมากมาย เขายังสนับสนุนให้มีการสำรวจออสเตรเลียอีกด้วย

ผู้ว่าราชการรัฐ แมคควอรี ลงทุนในการศึกษา และเคารพสิทธิของอดีตนักโทษอีกด้วย เขาแต่งตั้งให้อดีตนักโทษบางคนเป็นผู้พิพากษาและข้าราชการ

ผู้ว่าราชการรัฐ ลอคแลน แมคควอรี ได้รับการยกย่องในประวัติศาสตร์สำหรับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกที่เขาทำให้กับอาณานิคม และมหาวิทยาลัยแมคควอรีในรัฐนิวเซาท์เวลส์ก็ได้รับการตั้งชื่อตามเขา

มรดกตกทอดการเป็นนักโทษของเรา

เมื่อสิ้นสุดช่วงการปกครองของผู้ว่าการรัฐแมคควอรี ได้เกิดมีความคิดที่ว่าตำแหน่ง ผู้ว่าการรัฐนั้นมียานามากเกินไปสำหรับคนคนเดียว ดังนั้นในปี ค.ศ. 1823 จึงได้มีการจัดตั้งสภานิติบัญญัติของนิวเซาท์เวลส์ขึ้นมา เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ว่าการรัฐคนต่อไป แล้วสภานิติบัญญัติก็พยายามที่จะปฏิรูปอาณานิคม เพื่อที่นักโทษจะได้ถูกลงโทษอย่างเหมาะสม และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดีเกินไปนัก อย่างไรก็ตามโอกาสของนักโทษที่อาศัยอยู่ในนิวเซาท์เวลส์ก็ไม่ได้ถูกตัดออกไป และอาณานิคมอื่นๆ ก็ได้รับการก่อตั้งขึ้นทั่วออสเตรเลียในช่วงต้นศตวรรษที่ 19

รวมทั้งหมดมีนักโทษมากกว่า 160,000 คนที่ถูกส่งมายังออสเตรเลีย สหราชอาณาจักรหยุดส่งนักโทษมาที่นิวเซาท์เวลส์ในปี ค.ศ. 1840 แทนมาเนย์ในปี ค.ศ. 1852 และเวสต์เทิร์นออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1868

บุตรหลานของนักโทษต่างก็เป็นอิสระมาตลอด ดังนั้นการแบ่งแยกระหว่างอดีตนักโทษกับผู้ตั้งรกรากมาใหม่จึงค่อยๆ หายไปในที่สุด ตั้งแต่ทศวรรษ 1850 ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมเริ่มปกครองตัวเอง และต้องการจะสร้างสังคมที่ไม่นับถือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมเริ่มละอายในความเป็นอดีตนักโทษของพวกตน และไม่ต้องการพูดถึงเรื่องนี้ จนกระทั่งประมาณทศวรรษต่อมา ความรู้สึกละอายเริ่มเปลี่ยนไป ชาวออสเตรเลียเริ่มภูมิใจกับการเริ่มต้นของพวกเขาที่มาจากความเป็นนักโทษ และในปัจจุบันหลายคนก็ยินดีที่พบว่าตนมีบรรพบุรุษเป็นนักโทษ

โดยน้ำใจแห่งการยอมรับ ชาวออสเตรเลียได้กลายเป็นคนที่ไม่สนใจในภูมิหลังของครอบครัวคนอื่น หรือพฤติกรรมที่ผ่านมาของผู้เฒ่าคนแก่ เราตีค่าของคนตอนที่เราพบพวกเขา และให้โอกาสที่ยุติธรรม หรือ ‘fair go’ แก่คนอื่น

ชาวพื้นเมือง หลังการตั้งรกรากของชาวยุโรป

ประมาณกันว่า มีชาวอะบอริจิน และชาวเกาะซ่งแคบเทอร์เรสระหว่าง 750,000 และ 1.4 ล้านคนในออสเตรเลีย ตอนที่ชาวยุโรปเริ่มเข้ามาตั้งรกราก จำนวนเหล่านั้นรวมถึงชนชาติต่างๆ อีกประมาณ 250 ชาติ ที่พูดภาษาต่างๆ กันมากกว่า 700 ภาษา

เมื่อตอนที่พวกเขามาตั้งรกรากในออสเตรเลียครั้งแรก รัฐบาลอังกฤษไม่ได้ทำข้อตกลงกับชาวอะบอริจิน ชาวเผ่าพื้นเมืองมีเศรษฐกิจของตัวเอง และมีความสัมพันธ์เก่าแก่กับผืนดิน รัฐบาลไม่ยอมรับในสิ่งนี้เพราะไม่มีระบบหรือความเชื่ออย่างนี้ในยุโรป ชาวอะบอริจินไม่ได้เพาะปลูกพืช หรือตั้งบ้านเรือนในที่ใดที่หนึ่งเหมือนชาวอังกฤษ ดังนั้นรัฐบาลจึงคิดว่าชาวพื้นเมืองไม่มีความรู้สึกรักในการเป็นเจ้าของ รัฐบาลจึงรู้สึกอึดอัดที่จะยึดครองแผ่นดินแห่งนี้

ผลกระทบที่ร้ายแรงถึงชีวิต

ผู้ว่าราชการรัฐรุ่นแรกๆ ถูกสั่งห้ามไม่ให้ทำร้ายชาวอะบอริจิน แต่ผู้ตั้งรกรากชาวอังกฤษได้ย้ายไปอยู่ในพื้นดินของชาวอะบอริจิน และชาวอะบอริจินถูกฆ่าไปจำนวนมาก ตามปกติ ผู้ตั้งรกรากมักจะไม่ถูกลงโทษเนื่องจากอาชญากรรมประเภทนี้

ชาวอะบอริจินและผู้ตั้งรกรากชาวยุโรปบางคน ก็สามารถใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบ ผู้ตั้งรกรากบางคนจ้างชาวอะบอริจินให้ทำงานในปศุสัตว์ เลี้ยงแกะและวัว ผู้ว่าการรัฐแมคควอรีได้เสนอที่ดินให้ลูกหลานของชาวอะบอริจินครอบครอง เพื่อทำสิทธกรรรม และจัดตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กๆ อย่างไรก็ตาม มีชาวอะบอริจินจำนวนน้อยมากที่ต้องการจะใช้ชีวิตแบบผู้ที่ย้ายเข้ามาตั้งรกราก พวกเขาไม่ต้องการที่จะเสียวัฒนธรรมและประเพณีของตนเอง

เราไม่รู้ว่ามีชาวพื้นเมืองถูกฆ่าตายไปกี่คนในสงครามแย่งผืนดิน แต่เรารู้ว่าชาวอะบอริจินเสียชีวิตนับแสนคน สิ่งที่ทำชาวอะบอริจินมากที่สุดคือโรคที่เข้ามาในประเทศพร้อมกับชาวยุโรป การเสียชีวิตของชาวอะบอริจินเป็นเรื่องหายน่ะครั้งใหญ่ วิกฤตเรียกในทศวรรษ 1830 ประชากรชาวอะบอริจินมีจำนวนประมาณ 10,000 คน ครั้นถึงปี ค.ศ. 1853 ชาวอะบอริจินมีเหลือเพียงแค่ 1907 คน

จุดสำคัญในประวัติศาสตร์

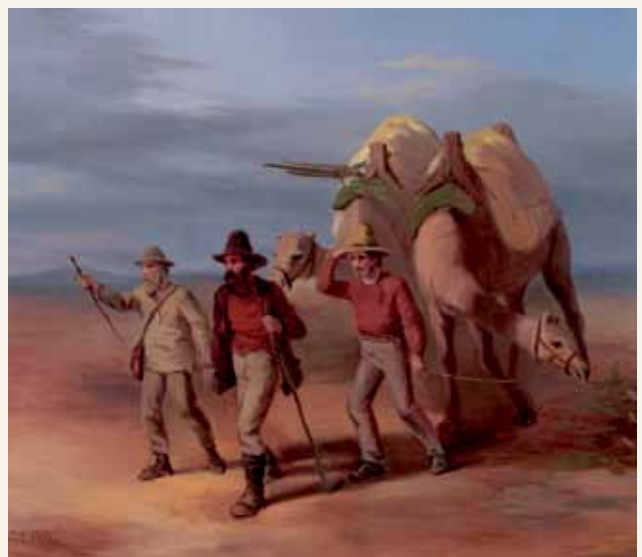
การสำรวจแผ่นดินตอนใน

ที่รัฐนิวเซาท์เวลส์ ผู้คนในอาณานิคมต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคร้ายแรงยิ่ง เพราะพื้นที่ออสเตรเลียที่อุดมสมบูรณ์นั้นมีน้อยมาก ชาวอะบอริจินเองนั้นมีการเรียนรู้วิธีการและการมีชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมแห่งนี้ แต่พวกเขาเองก็ต้องทนทุกข์ทรมานในช่วงที่เกิดภัยแล้งด้วยเช่นกัน

อุปสรรคใหญ่หลวงประการแรกที่คนมาตั้งรกรากในซิดนีย์ต้องเผชิญ ในการสำรวจผืนดินตอนในของประเทศคือ เทือกเขาที่มีความยาว 50 กิโลเมตร ทางตะวันตกของนครซิดนีย์ ชื่อเทือกเขาบลูเมาท์เทนส์ (Blue Mountains) ในที่สุด เมื่อปี ค.ศ. 1813 มีผู้ขายสามคนชื่อแบล็กซ์แลนด์ (Blaxland) เว็นเวิร์ธ (Wentworth) และลอว์สัน (Lawson) ก็สามารถข้ามเทือกเขานี้ได้ ถนนและรางรถไฟข้ามเทือกเขาบลูเมาท์เทนส์เวลานี้ ก็สร้างตามเส้นทางที่คนทั้งสามนั้นสำรวจมา

ส่วนอีกด้านหนึ่งของเทือกเขาเหล่านี้ ได้มีนักสำรวจค้นพบที่โล่งกว้าง ซึ่งเหมาะสำหรับการเลี้ยงแกะและวัว อย่างไรก็ตาม ลึกเข้าไปตอนในของแผ่นดิน พวกเขาก็พบกับภูมิประเทศที่แห้งแล้งและเป็นทะเลทราย พวกเขามีปัญหาในการหาแหล่งน้ำ และแบกหามอาหารไปพอเพียงแค่ประทังชีวิตรอด นักสำรวจที่เป็นชาวเยอรมันโดยกำเนิดชื่อ ลูดวิก ลิชฮาร์ดท์ (Ludwig Leichhardt) ได้หายตัวไปในขณะที่กำลังพยายามเดินทางข้ามทวีปจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกเมื่อปี ค.ศ. 1848

ในปี ค.ศ. 1860 เบิร์ก (Burke) และวิลส์ (Wills) เดินทางออกจากเมลเบิร์น เพื่อจะข้ามออสเตรเลียจากทิศใต้ไปทิศเหนือ ทั้งสองคนนำคณะสำรวจขนาดใหญ่ไปด้วย แต่การเดินทางข้ามครั้งนั้นแสนจะยากลำบาก เบิร์กและวิลส์ไม่ใช่คนเดินป่า (bushmen) ที่มีความชำนาญ แต่พวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญคือชาวพื้นเมืองเผ่ายันดรูวันดา (Yandruwandha) แต่นักสำรวจทั้งสองก็เสียชีวิตตอนขากลับ ถึงแม้ว่าเบิร์กและวิลส์จะไม่ประสบความสำเร็จในการเดินทางสำรวจของเขาก็ตาม เรื่องของคนทั้งสองยังเป็นที่ยังงัดจั่วถั่วถึงในงานศิลปะและวรรณคดี นี่คือตัวอย่างที่แสนเศร้าของความโหดร้ายของแผ่นดินของเรา

การเดินทางสำรวจข้ามประเทศออสเตรเลียของเบิร์กและวิลส์ ในปี ค.ศ. 1860

ผู้มาตั้งรกรากและผู้บุกเบิก

ถึงแม้ว่าผู้มาตั้งรกรากจะมีผืนดินที่ดี แต่การดำรงชีวิตก็แสนยากลำบาก หลังจากช่วงระยะเวลาที่มีน้ำท่วมหรือความแห้งแล้งเกิดขึ้น เกษตรกรก็มักต้องกลับไปเริ่มตั้งต้นกันใหม่อีกครั้งหนึ่ง พอถึงปี ค.ศ. 1838 ขนแกะก็เปลี่ยนค้ำออกขนนำของออสเตรเลีย และถ้าเกิดภาวะแห้งแล้งหรือถ้าราคาขนแกะในต่างประเทศตกลง ผู้มาตั้งรกรากก็จะสูญเสียอาชีพความเป็นอยู่ของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ผู้คนก็พยายามลุกขึ้นสู้ต่อไป และเราเรียกคนที่สามารถรอดชีวิตมาจากช่วงเวลาที่ยากลำบากอย่างนั้นได้ว่า ‘นักต่อสู้ออสเตรเลีย’ (Aussie Battler) นักต่อสู้ออสเตรเลียเป็นตัวแทนของอุดมการณ์ของการต่อสู้และความสามารถในการปรับตัวของชาวออสเตรเลีย ผู้บุกเบิกทั้งชายและหญิงได้รับเกียรติแห่งความกล้าหาญในช่วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านี้ ผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายดูแลกิจการธุรกิจหรือกิจกรรมให้ดำเนินต่อไปในระหว่างที่สามีไม่อยู่หรือเสียชีวิตไปแล้ว

ระหว่างช่วงปีต้นๆ แห่งความยากลำบากเหล่านี้ ความรู้สึกของคำว่าเพื่อนยากของออสเตรเลียก็ได้เริ่มก่อตัวขึ้น ความรู้สึกนี้ รุนแรงในกลุ่มพวกผู้ชายที่เดินไปยังเขตเข้าที่แปด หรือพื้นที่ทุรกันดารที่ห่างไกล เพื่อรับจ้างตัดขนแกะและตอนฝูงสัตว์ ผู้มาตั้งรกรากก็จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้พ้นปัญหาในยามยากลำบาก ประเพณีนี้ ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตออสเตรเลียอยู่มาก ตัวอย่างเช่น คนเป็นพันๆ คนอาสาสมัครออกไปสู้ไฟไหม้ป่าทุกปี

ยุคตื่นทอง

มีผู้บรรยายถึงการค้นพบทองคำในรัฐนิวเซาท์เวลส์เมื่อช่วงต้นปี ค.ศ. 1851 ว่าเป็น ‘การค้นพบที่ได้ทำให้ประเทศชาติเปลี่ยนแปลง’ หลังจากนั้นไม่นาน ก็มีการพบทองที่รัฐวิกตอเรีย ซึ่งเป็นอาณานิคมอิสระที่เกิดขึ้นใหม่

เมื่อถึงตอนสิ้นปี ค.ศ. 1852 คนจำนวน 90,000 คน จากส่วนต่างๆ ทั่วออสเตรเลียและทั่วโลก ก็ได้เดินทางไปค้นหาทองที่รัฐวิกตอเรีย

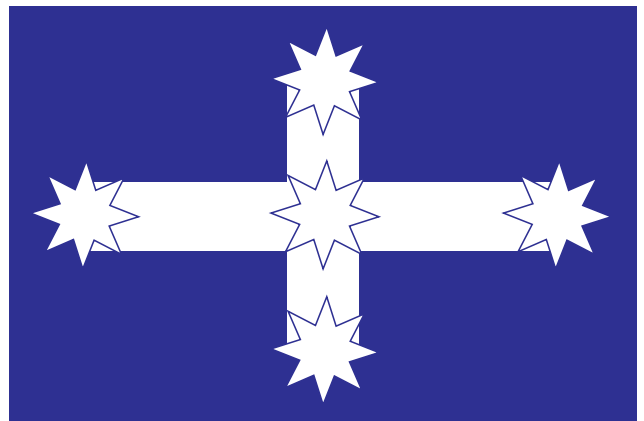

มีผู้พบทองคำในอาณานิคมนิวเซาท์เวลส์และวิกตอเรีย ในปี ค.ศ. 1851

“กบฏยูเรกา” (Eureka Rebellion) นั้นเป็นที่จดจำกันว่า เป็นช่วงเวลาแห่งประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์ออสเตรเลีย ที่เหมืองทองเมืองบาลลาเรต (Ballarat) ในปี ค.ศ. 1854 นักขุดทองประท้วงต่อต้านวิธีการดำเนินเหมืองทองที่โหดร้ายของเจ้าหน้าที่รัฐบาล

ทหารของรัฐบาลจะปฏิบัติรุนแรงกับนักขุดทองเมื่อมาเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขุดทอง เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1854 ประชาชนจำนวน 10,000 คน รวมตัวกันที่เบเกอรี่ฮิลล์ (Bakery Hill) เมืองบาลาเรต (Ballarat) เพื่อรับรองสิทธิบัตรขั้นพื้นฐานทางประชาธิปไตย พวกเขาต้องการขุดทองโดยไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าใบอนุญาตที่มีราคาแพง นอกจากนี้ พวกเขาต้องการที่จะสามารถลงคะแนนเสียงเลือกคนให้เป็นตัวแทนของพวกเขาในรัฐสภาวิกตอเรียด้วย

คนกลุ่มเล็กๆ มาสร้างรั้วล้อมที่เหมืองยูเรกา และชักธงฝ่ายต่อต้านของพวกเขาที่มีดาวเซาท์เทิร์นครอสอยู่บนธง เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งกำลังทหาร

ธงยูเรกา

เข้าทำลายรั้วล้อมในตอนเช้าของวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1854 ต่อมาไม่นาน นักขุดทองก็สู้ไม่ไหวและถูกฆ่าตายไปประมาณ 30 คน

เมื่อหัวหน้าฝ่ายต่อต้านถูกนำตัวมาไต่สวนเรื่องการกบฏที่รุนแรงครั้งนี้ ไม่มีคณะลูกขุนต้องการพิจารณาตัดสินคดีพวกเขา คณะกรรมการแทนพระองค์ฯ ที่แต่งตั้งขึ้นมาทำการสอบสวนเรื่องราว (Royal Commission) พบว่ารัฐบาลเป็นฝ่ายผิด และความต้องการของผู้ทำเหมืองหลายประการก็ได้รับการตอบสนอง อีกทั้งความหวังให้มีผู้แทนทางการเมืองก็ได้รับอนุญาตภายในเวลาหนึ่งปี นายปีเตอร์ ลาลอร์ (Peter Lalor) ผู้นำฝ่ายกบฏก็ได้กลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งของรัฐสภาวิกตอเรีย

เวลาผ่านไปหลายปี กบฏยูเรกาก็ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของการต่อต้านและความเชื่อในการเปิดโอกาสที่ยุติธรรมหรือ แฟร์เพลย์ ของพวกเรา

การตื่นทองเปลี่ยนออสเตรเลียในหลายๆ ทาง ระหว่างช่วงปีแห่งการตื่นทอง จำนวนประชากรทั้งหมดของออสเตรเลียเพิ่มขึ้นจาก 43,000 คนในปี ค.ศ. 1851 เป็น 1.7 ล้านคนในปี ค.ศ. 1870 ทางรถไฟสายแรกและโทรเลขถูกสร้างในทศวรรษ 1850 เพื่อเชื่อมต่อประชากรที่กำลังเติบโต

มีการพบทองขนาดใหญ่ในทั่วทุกอาณานิคม ยกเว้นที่เซาท์ออสเตรเลีย เศรษฐกิจเจริญ รุ่งเรือง และทองได้กลายเป็นสินค้าส่งออกที่มีมูลค่ามาก

ที่สุดของเราเกินกว่าชนแกะเสียอีก เมื่อถึงราวๆ ปี ค.ศ. 1890 เป็นไปได้ว่า ออสเตรเลียมีมาตรฐานการครองชีพสูงที่สุดในโลก

ผู้บุกรุกที่ดินและเกษตรกร

ในช่วงแรกของสมัยอาณานิคม ผู้คนที่รู้จักในนามว่า ‘สควอตเตอร์’ (Squatters) หรือผู้บุกรุก ได้เข้าไปยึดครองที่ดินเป็นพื้นที่กว้างใหญ่เพื่อทำกสิกรรม ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้อำนาจเงินซื้อที่ดินนี้ แต่ผู้บุกรุกก็ถือว่าที่ดินนั้นเป็นของพวกเขา หลังจากการตื่นทองครั้งแรกจบสิ้นลง ก็เกิดการต่อสู้ดิ้นรนอย่างรุนแรงเพื่อทวงที่ดินคืนจากผู้บุกรุก

ในช่วงทศวรรษ 1860 รัฐบาลต้องการขายที่ดินของผู้บุกรุกให้กับคนทำงานและครอบครัวของพวกเขาเพื่อทำกสิกรรม แต่พวกเขาผู้บุกรุกก็พยายามเก็บเอาที่ดินนั้นไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้สำหรับตนเอง โดยอ้างว่าพวกเขามีสัญญาเช่าจำนวนมาก โดยเฉพาะที่ดินที่อยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุด

กสิกรรายใหม่ๆ ต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่แสนยากลำบากและมักอยู่ห่างไกลจากตลาดมาก จนกระทั่งมีเส้นทางรถไฟเข้าถึง โอกาสที่จะทำงานได้ค่าจ้างสูงในเมืองนั้น มักทำให้ชีวิตที่ต้องทำงานหนักบนผืนดิน และได้รับรางวัลตอบแทนเพียงเล็กน้อยนั้นไม่เป็นที่น่าประทับใจ

อย่างไรก็ตาม กสิกรที่รัฐซอร์ธออสเตรเลียยังมีผลประกอบการดี และนี่ก็เป็นแหล่งกำเนิดของประเพณีการประดิษฐ์ เครื่องจักรเพื่อช่วยให้การทำกสิกรรมเป็นไปได้ง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น คันไถแบบกระดูกค้ำสอดไม้ (ช่วงทศวรรษ 1870) ทำให้การปรับพื้นที่ที่ขรุขระสำหรับการถางพื้นที่เพื่อใช้ในการปลูกพืชผลง่ายขึ้น

การย้ายถิ่นฐานในทศวรรษ 1800

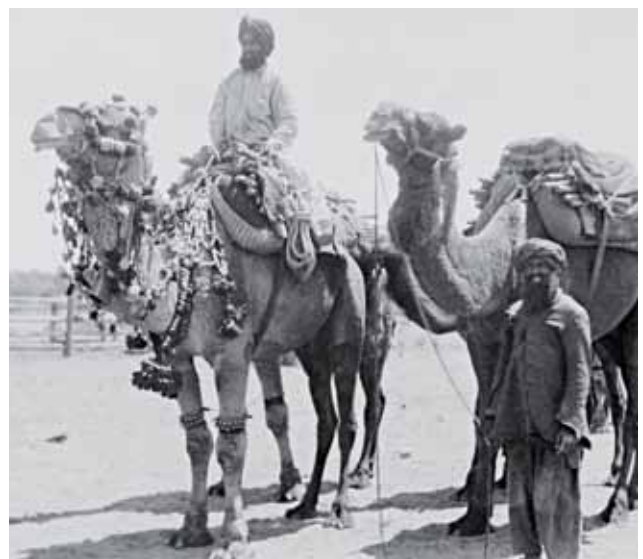
เมื่อตอนต้นทศวรรษ 1800 ผู้มาตั้งรกรากชาวอังกฤษ สก็อตแลนด์ เวลส์ และไอร์แลนด์เป็นชนกลุ่มหลักของอาณานิคม และมรดกตกทอดจากประชาชนกลุ่มนี้ก็กลายเป็นพื้นฐานของประเทศใหม่ งานอดิเรก กิจกรรมทางวัฒนธรรมและการนับถือศาสนาของออสเตรเลียก็เหมือนกับที่ปฏิบัติกันในประเทศสหราชอาณาจักร อย่างไรก็ตาม ยังมีกลุ่มผู้ย้ายถิ่นฐานกลุ่มเล็กจากยุโรปและเอเชียอื่น ชาวยุโรปที่มาถึงในทศวรรษ 1800 นั้นได้แก่ชาวอิตาลี กรีก โปแลนด์ มัลตาและรัสเซีย ตลอดจนชาวฝรั่งเศส ที่มาทำงานในอุตสาหกรรมทำไวน์ คนเหล่านี้ส่วนมากเป็นคนหนุ่มมาแสวงหาเงินและโชค หรือเป็นทหารเรือที่ลี้ภัยมาอยู่ก็มี

ผู้ย้ายถิ่นฐานชาวจีนเริ่มเข้ามาออสเตรเลียหลังปี ค.ศ. 1842 และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น หลังจากมีการค้นพบทองคำ และเคยเกิดเหตุการณ์ตึงเครียดด้านเชื้อชาติขึ้นในเมืองทองด้วย ซึ่งบางครั้งก็นำไปสู่การจลาจลต่อต้านชาวจีน เช่นการจลาจลที่เมืองเบนดิโก (Bendigo) ในปี ค.ศ. 1854 ความตึงเครียดเรื่องเชื้อชาติเป็นผลทำให้เกิดการจำกัดการเข้าเมืองที่รัฐวิกตอเรีย ในปี ค.ศ. 1855 และในนิวเซาท์เวลส์ในปี ค.ศ. 1861

หลังจากการตื่นทองในทศวรรษ 1850 ชาวจีนส่วนใหญ่ก็เดินทางกลับบ้าน ส่วนชาวจีนที่คงอยู่ที่นั่นก็เป็นชาวจีนที่ปลูกพืชผลส่งตลาด และเป็นผู้ส่งผลไม้และผักสดซึ่งเป็นที่ต้องการมากไปตามท้องที่ที่ขาดแคลนน้ำ

ตั้งแต่ทศวรรษ 1860 เป็นต้นมา ผู้คนจากประเทศอิหร่าน อียิปต์และตุรกีก็เดินทางมาเปิดดำเนินการบริการ ‘รถไฟ’ อูฐ ท่อที่ ‘เอ้าท์แบ็ค’ ของออสเตรเลีย คู่กันมากับคนจูงอูฐชาวอินเดียแล้ว คนเหล่านี้ได้รับการเอ่ยถึงโดยทั่วไปว่า ‘ชาวอัฟกันส์’ (Afghans) เสียส่วนใหญ่ เพราะการแต่งกายที่คล้ายคลึงกันและนับถือศาสนาอิสลามเช่นเดียวกัน คนจูงอูฐเหล่านี้ ถือว่าเป็น ‘ผู้บุกเบิกแห่งผืนแผ่นดินตอนใน’ นอกจากนี้ ยังมีชาวอินเดียประมาณ 4,000 คนและประชาชนจากหมู่เกาะแปซิฟิกประมาณ 6,000 คน ทำงานในอุตสาหกรรมน้ำตาลและกล้วยในรัฐควีนส์แลนด์อีกด้วย

ตั้งแต่ทศวรรษ 1880 เป็นต้นมา คนทำงานจากเลบานอนก็มาถึงออสเตรเลีย ชาวเลบานอนจำนวนมากทำงานเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้า และครอบครัวชาวเลบานอนได้เข้ามาประกอบธุรกิจของตนซึ่งเป็นสินค้าประเภทผ้าผืนและสิ่งทอมากที่สุดในออสเตรเลีย และยังคงเป็นประเพณีสืบทอดมาจนทุกวันนี้

คนจูงอูฐ ‘อัฟกัน’ ในเขตเอ้าท์แบ็ค หรือถิ่นทุรกันดารห่างไกลของออสเตรเลีย

เขตสงวนของชาวอะบอริจิน

หลังจากการต่อสู้เพื่อแย่งที่ดินในตอนต้นๆ ระหว่างชาวอะบอริจินและผู้ที่มาตั้งรกรากสิ้นสุดลงแล้ว ชาวอะบอริจินก็อยู่ตามเขตรอบนอกของสังคม บางคนก็ทำงานตามสถานที่เลี้ยงแกะและวัวที่เอ้าท์แบ็คด้วยค่าจ้างต่ำ รัฐบาลอาณานิคมต่างๆ ได้จัดตั้งเขตสงวนขึ้น เพื่อให้ชาวอะบอริจินได้ใช้ชีวิตตามประเพณีดั้งเดิมของพวกเขา ซึ่งไม่สามารถออกไปล่าสัตว์หรือหาอาหารตามต้องการได้

ตอนปลายทศวรรษ 1800 รัฐบาลอาณานิคมต่างๆ ก็ลดถอนสิทธิของชาวอะบอริจินไป โดยกำหนดเขตให้ชาวอะบอริจินอยู่ และบังคับให้แต่งงาน อีกทั้งยังพรากลูกๆ ของชาวอะบอริจินจำนวนมากไปจากพ่อแม่ บรรดาเด็กเหล่านี้ ถูกส่งตัวไปอยู่กับครอบครัวชาว ‘ผิวขาว’ หรือสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าของรัฐบาล ในยุคนั้น การปฏิบัติเช่นนี้ไม่มีผิดแล้ว แต่ก็ยังเป็นสาเหตุของความเศร้าโศกแสนสาหัสที่ฝังลึกสำหรับชาวอะบอริจินและชาวออสเตรเลียเป็นจำนวนมาก

สิทธิในการออกเสียง (Suffrage)

'ซัพฟราเกตส์' (Suffragettes) เป็นคำที่ใช้ทั่วโลกสำหรับผู้หญิงที่ออกแรงจูงใจเพื่อให้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้ง ระหว่างทศวรรษ 1880 และ 1890 อาณานิคมทุกแห่งจะมีสมาคมผู้มีสิทธิออกเสียงอย่างน้อยหนึ่งสมาคม และซัพฟราเกตส์จะออกไปล่าลายเซ็นนับพันชื่อเพื่อมาเสนอและเรียกร้องต่อรัฐสภาของอาณานิคมของพวกเขา

ผู้หญิงในรัฐเซาท์ออสเตรเลีย ได้รับสิทธิในการลงคะแนนเสียงและสมัครรับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภาในปี ค.ศ. 1895 สำหรับผู้หญิงในรัฐเวสต์เทิร์นออสเตรเลีย นั้นได้รับสิทธิในการลงคะแนนเสียงเมื่อปี ค.ศ. 1899

ในปี ค.ศ. 1902 ออสเตรเลียก็เป็นประเทศแรกๆ ที่ให้ทั้งสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภาออสเตรเลีย ชาวพื้นเมืองทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงจนกระทั่งปี ค.ศ. 1962

อีดิธ คาวาน (Edith Cowan) ได้เป็นสมาชิกรัฐสภาหญิงคนแรก เมื่อเธอได้รับเลือกเข้าสู่รัฐสภาของรัฐเวสต์เทิร์นออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1923 และตรวจจนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1943 จึงได้มีผู้หญิงอีกหนึ่งท่านชื่อ เอนิด ไลอันส์ (Enid Lyons) ที่ได้รับเลือกเข้าสู่รัฐสภาแห่งรัฐบาลออสเตรเลีย

แคทเธอรีน สเปนซ์ (Catherine Spence ค.ศ. 1825 – 1910)

แคทเธอรีน สเปนซ์ เป็นนักเขียน นักสอนศาสนา นักต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีและนักต่อสู้เพื่อให้สตรีมีสิทธิในการออกเสียง

แคทเธอรีน สเปนซ์ ย้ายมาจากประเทศสกอตแลนด์ เธอเขียนหนังสือนวนิยายที่ได้รับรางวัลมากมายเกี่ยวกับชีวิตชาวออสเตรเลีย ตลอดจนหนังสือแบบเรียน

เธอช่วยก่อตั้งองค์กรหนึ่งขึ้นมา เพื่อช่วยเหลือเด็กจรจัด และให้การสนับสนุนให้มีโรงเรียนอนุบาลใหม่และโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลสำหรับเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะ

เธอเป็นผู้หญิงคนแรกที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภา และได้รับคะแนนเสียงจำนวนมาก แต่เธอไม่ชนะการเลือกตั้ง ในปี ค.ศ. 1881 เธอได้กลายเป็นรองประธานสมาคมสตรีผู้มีสิทธิในการออกเสียงแห่งรัฐเซาท์ออสเตรเลีย (Women's Suffrage League of South Australia)

แคทเธอรีน สเปนซ์ เป็นสัญลักษณ์ของความสำเร็จของผู้หญิง แม้กระทั่งในช่วงเวลาที่แสนจำกัด

สมาพันธ์รัฐ

อาณานิคมต่างๆ เจริญเติบโตขึ้นตามลำพัง แต่เมื่อถึงปลายศตวรรษที่ 19 สามัญสำนึกแห่งความเป็นส่วนหนึ่งของชาติก็เริ่มพัฒนาขึ้น ซึ่งความรู้สึกนี้มีการแสดงออกในเนื้อเพลง 'Advance Australia Fair' ซึ่งเขียนคำร้องโดยปีเตอร์ ดอดด์ แม็คคอร์มิค (Peter Dodds McCormick) และใช้ร้องเป็นครั้งแรกที่ซิดนีย์ ในปี ค.ศ. 1878 และในปัจจุบัน เป็นเพลงชาติของเรา

ได้มีการพยายามนำอาณานิคมต่างๆ เข้ามาวมกันถึงสองครั้งในตอนปลายศตวรรษที่ 19 ในปี ค.ศ. 1889 เซอร์ เฮนรี พาร์กส์ (Sir Henry Parkes) เรียกร้องให้มีการสร้างประเทศใหม่ที่แข็งแกร่งขึ้นมา ได้มีการจัดการประชุมสัมมนาสมาพันธ์รัฐออสเตรเลียเขียนขึ้น (Australasian Federation Conference) ในปี ค.ศ. 1890 เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับความคิดในการจัดตั้งสมาพันธ์รัฐออสเตรเลีย (Australian Federation)

หลังจากที่ได้มีการล่าช้าไปบ้าง ก็มีการเคลื่อนไหวสู่การเป็นสมาพันธ์รัฐอย่างรวดเร็วในปี ค.ศ. 1893 ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกสมาชิกของการประชุมเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญในครั้งถัดไป และยังคงคะแนนออกเสียงสองรอบในการลงประชามติเพื่อยอมรับรัฐธรรมนูญ ความจริงที่ว่า กระบวนการจัดตั้งสมาพันธ์รัฐขึ้นขึ้นอยู่กับความประสงค์ของประชาชน แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของออสเตรเลียในยุคนั้น

วันสมาพันธ์รัฐที่บริสเบน ปี ค.ศ. 1901

รัฐบาลอังกฤษยินยอมให้ออสเตรเลียปกครองตนเอง และรัฐบาลชุดแรกของออสเตรเลียก็ทำพิธีสาบานตนเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อหน้าฝูงชนขนาดใหญ่ที่สวนสาธารณะ เซ็นเทนเนียล พาร์ค (Centennial Park) ของซิดนีย์ เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1901 นายกรัฐมนตรีของประเทศเกิดใหม่คือ นาย เอ็ดมันด์ บาร์ตัน (Edmund Barton) ซึ่งเป็นผู้นำการเคลื่อนไหวเข้าสู่การเป็นสมาพันธรัฐในนิวเซาท์เวลส์

เวลานี้ออสเตรเลียก็เป็นประเทศหนึ่งแล้ว แต่ยังคงอยู่ภายใต้จักรวรรดิอังกฤษ ออสเตรเลียยังไม่ได้รับอำนาจเต็มที่ทางด้านการทหารและกิจการต่างประเทศ จนถึงปี ค.ศ. 1931 ถึงแม้ความรู้สึกความเป็นชาติได้เจริญเพิ่มมากขึ้น แต่ความรู้สึกความเป็นอังกฤษก็ยังเข้มข้นอยู่

เซอร์ เอ็ดมันด์ บาร์ตัน

กำเนิดของพรรคการเมือง

เมื่อถึงทศวรรษ 1880 พรรคการเมืองในออสเตรเลียได้ก่อตั้งสหภาพแรงงานที่แข็งแกร่งขึ้นมา ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและภาวะแห้งแล้ง สหภาพแรงงานเหล่านี้ได้ทำการหยุดงานประท้วง เพื่อคุ้มครองค่าแรงงานและเงื่อนไขในการทำงานของตน แล้วพรรคการเมืองเหล่านี้ก็หันเข้าสู่การเมืองในปี ค.ศ. 1891 โดยก่อตั้งพรรคเลเบอร์ (Labor Party) ขึ้นมา

งานชิ้นแรกของพรรคเลเบอร์คือการเอาชนะและปรับปรุงค่าจ้างแรงงานและเงื่อนไขในการทำงานของกรรมกร คนชั้นกลางมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายมากกว่ากรรมกร แต่มีความเข้าใจในสถานการณ์ของกรรมกร ต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างเป็นทางการขึ้น เพื่อกำหนดค่าจ้างแรงงานและป้องกันการนัดหยุดงานประท้วง ในปี ค.ศ. 1907 ศาลการไต่ถามและอนุญาตตุลาการแห่งสหพันธรัฐก็กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำในระดับที่กรรมกรหนึ่งคน ภรรยาและลูกสามคนสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างสะดวกสบายแบบ ‘สมถะ’

ในขณะที่พรรคเลเบอร์เติบโตขึ้น พรรคการเมืองอื่นๆ ทั้งหมดก็รวมตัวกันเป็นพรรคลิเบอรัล (Liberal Party) ขึ้นในปี ค.ศ. 1910 พรรคการเมืองพรรคนี้นำชื่อมาแล้วหลายชื่อ ในระหว่างสงครามหลายครั้ง พรรคนี้นำชื่อพรรคแนชันแนลลิสต์ (Nationalist Party) แล้วต่อมาชื่อ พรรคยูไนเต็ดออสเตรเลีย (United Australia Party) ในปี ค.ศ. 1944 พรรคลิเบอรัลที่เรารู้จักทุกวันนี้ ก็ได้ก่อตั้งขึ้นจนสำเร็จ ซึ่งเกิดตามมาจากการประชุมที่จัดขึ้นโดยนายโรเบิร์ต เมนซีส์ (Robert Menzies) ซึ่งเกี่ยวข้องกับพรรคอื่นๆ มากมายที่ไม่ใช่พรรคเลเบอร์ ต่อมา เซอร์โรเบิร์ต เมนซีส์ ได้กลายเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีอายุการทำงานนานที่สุด

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 มีการก่อตั้งพรรคคันทรี (Country Party) ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีความก้าวหน้าขึ้น เวลานี้ พรรคนี้เป็นที่รู้จักกันในนามของพรรคแนชันแนลลิสต์ (Nationals) ซึ่งปกติจะทำงานร่วมพรรคกับพรรคลิเบอรัล

พระราชบัญญัติว่าด้วยการจำกัดการเข้าเมือง ค.ศ. 1901

นโยบาย ‘ออสเตรเลียเพื่อคนผิวขาว’ (White Australia) ได้เปลี่ยนเป็นกฎหมาย เมื่อรัฐสภาได้ผ่านพระราชบัญญัติว่าด้วยการจำกัดการเข้าเมือง ค.ศ. 1901 ซึ่งออกมาเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1901 กฎหมายฉบับนี้ จำกัดสิทธิในการทำงานในออสเตรเลียของผู้ย้ายถิ่นฐาน และจำกัดการเข้าเมืองของ ‘คนที่มีเชื้อชาติผิวขาว’

ทุกคนที่ไม่ใช่ชาวยุโรปจะต้องสอบเขียนตามคำบอกเป็นภาษายุโรปด้วยความยาว 50 คำ สมาชิกสมาคมหอการค้าชาวจีน ชื่อทนายความวิลเลียม อาเกต (William Ah Ket) และนักธุรกิจชั้นนำชาวจีนได้ทำการประท้วงในที่สาธารณะ แต่ก็ไม่สามารถเปลี่ยนกฎหมายนี้ได้สำเร็จ

ได้มีการรับชาวจีน ชาวอินเดีย ชาวหมู่เกาะแปซิฟิกและผู้คนจากประเทศแถบตะวันออกกลางเข้าเมือง และมีการรับผู้ย้ายถิ่นฐานจากประเทศในยุโรปตอนใต้ เข้ามาอยู่แทนในสหพันธรัฐออสเตรเลียที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ แต่วัฒนธรรมที่คนพวกนี้นำเข้ามาให้กับสังคมนั้น เป็นส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์ทางสังคมของออสเตรเลียอยู่แล้ว

สงครามโลกครั้งที่ 1 ค.ศ. 1914 - 1918

นอกจากสงครามขนาดย่อมหลายครั้ง ระหว่างผู้มาตั้งรกรากและชาวอะบอริจินแล้ว ถือว่าออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีความสงบอย่างเห็นได้ชัด คือไม่มีทั้งสงครามกลางเมืองหรือการปฏิวัติเลย คนที่มาตั้งรกรากรุ่นแรกก็มีความจงรักภักดีต่อจักรวรรดิอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่เป็นหน้าด่านของชาวยุโรปที่อยู่ใกล้ทวีปเอเชียมากที่สุด ออสเตรเลียจึงรู้สึกไม่มั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศมหาอำนาจ ออสเตรเลียต้องพึ่งจักรวรรดิอังกฤษและความแข็งแกร่งของกองทัพเรืออังกฤษในการป้องกันประเทศ ออสเตรเลียต้องต่อสู้ในสงครามโลกทั้งสองครั้งเพื่อคงไว้ซึ่งความแข็งแกร่งของจักรวรรดิอังกฤษและเพื่อการป้องกันตัวเอง

ทหารออสเตรเลียเข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1915 โดยการเข้าโจมตีตรีกี ซึ่งเป็นประเทศพันธมิตรกับเยอรมัน ชาวออสเตรเลียและชาวนิวซีแลนด์ได้รับมอบหน้าที่ของประเทศทั้งสองให้โจมตีแหลมกัลลิโพลิ

กำลังทหารถูกส่งขึ้นบกผิดที่ และต้องปีนป่ายหน้าผาชันท่ามกลางห่ากระสุนของกองทัพตรีกี อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็สามารถขึ้นไปบนหน้าผาและป้องกันแนวรบของตนไว้ได้ แม้มีชายหนุ่มจำนวนมากเสียชีวิต ชาวออสเตรเลียในประเทศมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งในความกล้าหาญของเหล่าแอนแซค

แหลมกัลลิโพลิระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1

วันยกพลขึ้นบกที่กัลลิโพลิ (25 เมษายน) เป็นวันหยุดประจำชาติวันหนึ่งของเรา เรียกว่า วันแอนแซค (Anzac Day) ซึ่งย่อมาจาก Australian and New Zealand Army Corps (กองกำลังทหารบกออสเตรเลียและนิวซีแลนด์)

หลังจากการสู้รบที่กัลลิโพลิ ทหารออสเตรเลียก็เข้าร่วมสู้รบที่แนวรบด้านทิศตะวันตกในฝรั่งเศส ณ ที่นี้เอง ที่พวกเขาได้รับสมญานามว่า 'Diggers' (นักขุด) เพราะพวกเขาใช้เวลาอย่างมากในการขุดและซ่อมคูดิน พลเอกจอห์น มอนแนช (General John Monash) ผู้บัญชาการในขณะนั้น ได้นำนักขุดออสเตรเลียเหล่านี้ เข้าสู้รบจนประสบชัยชนะอย่างยิ่งใหญ่ ในการสู้รบครั้งสุดท้ายกับเยอรมัน

นอกจากนั้น ทหารชายหญิงออสเตรเลียยังไปรบในตะวันออกกลาง ให้ความร่วมมือในการป้องกันคลองสุเอซ (Suez Canal) และชัยชนะของกลุ่มพันธมิตรที่แหลมไซไน (Sinai Peninsula)

ซิมป์สันและลาของเขา – จอห์น ซิมป์สัน เคิร์กแพทริก (John Simpson Kirkpatrick ค.ศ. 1892 – 1915)

จอห์น ซิมป์สัน เคิร์กแพทริก เป็นทหารและเป็นตำนานแห่งออสเตรเลีย

ในฐานะที่เป็นพลทหาร จอห์น ซิมป์สัน เป็นทหารในหน่วยพยาบาลที่กัลลิโพลิ ทำหน้าที่แบกเปลหามคนเจ็บ ซึ่งการแบกเปลหามขึ้นเขาลงห้วยนี้เป็นการยากมาก และเขาทำผิดคำสั่งของกองทัพบก ด้วยการใช้เวลา ชื่อดัฟฟี่ (Duffy) ช่วยเขาลำเลียงทหารบาดเจ็บกลับไปสู่ความปลอดภัย

พวกเขาจะเสี่ยงชีวิตของตัวเอง ด้วยการเดินทางไปมาระหว่างสนามรบกับค่ายทหารบนชายฝั่งทะเลทั้งวันทั้งคืน ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า

พลทหารจอห์น ซิมป์สันมาถึงกัลลิโพลิ เมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1915 และถูกฆ่าตายสี่สัปดาห์ต่อมาด้วยปืนกลของข้าศึก ทหารที่ค่ายบนชายหาดนั้นเฝ้าดูด้วยความโศกเศร้าอย่างเสียดาย ในขณะที่ดัฟฟี่ (Duffy) เดินตรงไปยังชายหาด พร้อมทหารบาดเจ็บอยู่บนหลังของมัน แต่ไม่มีนายหนุมของมันเดินเคียงข้างมา

ตำนานแอนแซค

ประเพณีวันแอนแซคถูกหล่อหลอมขึ้นในวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1915 เมื่อกองกำลังทหารบกออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (ANZAC) ยกพลขึ้นบกที่แหลมกัลลิโพลิในตุรกี

วันนี้เป็นสัญลักษณ์วันเริ่มต้นของสงครามที่กินเวลาแปดเดือน และสิ้นสุดลงด้วยออสเตรเลียมีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตประมาณ 25,000 คน ในจำนวนนี้มีผู้เสียชีวิตจากการถูกสังหาร หรือเสียชีวิตจากบาดแผล หรือจากโรคภัยไข้เจ็บ 8,700 คน ความกล้าหาญและขวัญกำลังใจของผู้รับใช้ชาติที่แหลมกัลลิโพลิก่อให้เกิดเป็นตำนานขึ้นมา และ “แอนแซค” (ANZAC) ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของภาษาออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ไปโดยปริยาย

ในปี ค.ศ. 1916 ได้มีพิธีรำลึกวันครบรอบปีของการยกพลขึ้นบกเป็นครั้งแรกในออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และอังกฤษ เช่นเดียวกับเหล่าทหารที่อยู่ในอียิปต์ และในปีนั้นเอง ได้มีการประกาศให้วันที่ 25 เมษายน เป็น “วันแอนแซค”

ในช่วงทศวรรษ 1920 มีการจัดพิธีรำลึกวันแอนแซคทั่วประเทศออสเตรเลีย และรัฐทุกรัฐได้กำหนดให้วันแอนแซคเป็นวันหยุดราชการ มีการสร้างอนุสรณ์สถานสงคราม ในเมืองหลวงต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการสร้างอนุสาวรีย์ในเมืองใหญ่น้อยทั่วประเทศ เพื่อรำลึกถึงคนหนุ่มสาวที่ได้เสียชีวิตไปในความขัดแย้งในครั้งนั้นและครั้งต่อมา

เวลานี้ วันแอนแซค คือวันที่จัดขึ้น เพื่อให้เกียรติทุกคนที่มีส่วนร่วมในสงคราม ความขัดแย้งหรือการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบ และไม่ใช่พิธีฉลองทางทหารโดยตรง วันแอนแซคไม่ใช่การฉลองชัยชนะ เพราะการสู้รบที่กัลลิโพลินั้นเป็นความล้มเหลว แต่วันแอนแซคเป็นวันที่ให้เกียรติแก่คุณภาพของคนธรรมดาสามัญทั้งชายและหญิง ซึ่งประกอบไปด้วยความมีน้ำใจแบบเพื่อนยาก ความอดทน และอารมณ์ขันที่รักษาไว้แม้ในภาวะที่ต้องรับใช้ชาติในสงคราม ปัจจุบันนี้ มีการประกอบพิธีรำลึกวันแอนแซคทั้งในออสเตรเลียและทั่วโลกให้กับทหารผ่านศึกผู้รับใช้ชาติทั้งชายและหญิงในสงครามโลกครั้งที่ 2 และความขัดแย้งอื่นๆ ที่รอดชีวิตกลับมา ตลอดจนผู้รักษาความสงบ และทหารผ่านศึกจากประเทศพันธมิตร ผู้จะมาเดินสวนสนามในวันแอนแซคร่วมกัน

พิธีรำลึกวันแอนแซคตอนรุ่งอรุณที่กัลลิโพลิ

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ค.ศ. 1929 - 1932

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ เป็นเวลาที่คนในออสเตรเลียมีความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัส ซึ่งเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับการพังพินาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งกรุงนิวยอร์ก แต่ก็ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกมากที่นำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งนั้น ซึ่งรวมถึงราคาสินค้าส่งออกตกต่ำและขายไม่ออก การลดลงของการกู้เงินในต่างประเทศและการใช้เงินของรัฐบาล และการลดลงของงานก่อสร้าง เมื่อถึงกลางปี ค.ศ. 1932 ชาวออสเตรเลียประมาณร้อยละ 32 ไม่มีงานทำ

ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่มีต่อสังคมออสเตรเลียนั้นได้แก่ ความเสียหายอย่างใหญ่หลวง คนจำนวนมากต้องสูญเสียบ้านช่อง เนื่องจากไม่มีงานทำและไม่มีรายได้ที่แน่นอน คนถูกบังคับให้อาศัยอยู่ในที่พักที่สร้างขึ้นมาชั่วคราวโดยปราศจากเครื่องทำความร้อนหรือการสุขาภิบาล พ่อบางคนก็ต้องละทิ้งครอบครัวของตนไปหรือไม่ก็หันเข้าหาแอลกอฮอล์ บรรดาลูกๆ ของครอบครัวกรรมกรต้องเริ่มลาออกจากโรงเรียนเมื่ออายุ 13 หรือ 14 ปี ผู้หญิงจำนวนมากทำงานธรรมดาทั่วไปตลอดจนดูแลลูกๆ และบ้านช่องตามลำพัง

ก่อนเวลาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งนั้น รัฐบาลออสเตรเลียไม่มีโครงการช่วยเหลือการว่างงานจากส่วนกลาง นอกจากองค์การการกุศลและองค์กรอิสระบางแห่งแล้ว คนยากคนจนต้องพึ่งโครงการการว่างงานและโครงการงานเพื่อสาธารณชน

เศรษฐกิจเริ่มดีขึ้นในปี ค.ศ. 1932 แต่สำหรับหลายๆ คน ความเสียหายได้เกิดขึ้นไปแล้วกับครอบครัวจำนวนมากจนไม่สามารถซ่อมแซมแก้ไขได้ ในระหว่างภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนั้น องค์การการกุศลออสเตรเลียและอาสาสมัครมีบทบาทที่สำคัญยิ่ง

ครัวชุมชนในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

เซอร์ ชาร์ลส์ คิงส์ฟอร์ด สมิธ (Sir Charles Kingsford Smith ค.ศ. 1897 – 1935)

เซอร์ ชาร์ลส์ คิงส์ฟอร์ด สมิธ เป็นนักบินที่กล้าหาญ เป็นผู้บุกเบิกทางการบิน และเป็นวีรบุรุษออสเตรเลียคนหนึ่ง

ในสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาร์ลส์ คิงส์ฟอร์ด สมิธ ร่วมต่อสู้ที่กัลลิโพลี และบินกับกองทหารการบินในพระราชินูปถัมภ์ หรือ Royal Flying Corps ของอังกฤษ

ความสำเร็จยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา คือการบินข้ามมหาสมุทรแปซิฟิกเป็นครั้งแรกจาก รัฐแคลิฟอร์เนียมารัฐควีนส์แลนด์ในปี ค.ศ. 1928 เมื่อในที่สุด เครื่องบินของเขาชื่อ เซอร์เทินครอส ก็ลงจอดที่ออสเตรเลีย โดยมีประชาชนถึง 25,000 คนไปต้อนรับแสดงความยินดีกับวีรบุรุษ 'Smithy' ของพวกเขา ต่อมาในปี ค.ศ. 1932 เขาก็ได้รับพระราชทานตำแหน่งอัศวินสำหรับผลงานด้านการบินของเขา

เป็นที่น่าเศร้าสลดอย่างยิ่ง เมื่อปี ค.ศ. 1935 เครื่องบินที่เขาขับจากอังกฤษมาออสเตรเลียได้ตกลง และไม่มีใครได้พบเห็นร่องรอยของเขาเลย

เซอร์ ชาร์ลส์ คิงส์ฟอร์ด สมิธได้รับการขนานนามว่าเป็นนักบินผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก และเป็นที่จดจำกันว่า ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนั้น เขาคือวีรบุรุษออสเตรเลียที่แท้จริงคนหนึ่งซึ่งคนให้ความนับถือ

สงครามโลกครั้งที่ 2 ค.ศ. 1939 - 1945

ในสงครามโลกครั้งที่ 2 ทหารออสเตรเลียร่วมต่อสู้เพื่อพันธมิตรในเขตทะเลทรายของแอฟริกาเหนือและสมรภูมิรบอื่นๆ ที่แอฟริกาเหนือ พวกเขาดำเนินการโอบล้อมของทหารเยอรมันและอิตาลี ที่เมืองทอบรูก (Tobruk) ฝ่ายข้าศึกเรียกพวกเขาว่า ‘Rats of Tobruk’ (เหล่าหนูแห่งทอบรูก) เพราะพวกเขาถูกดื้อนเข้ามัมและต้องกินอะไรก็ตามที่หาได้เป็นอาหาร ทหารออสเตรเลียต่อสู้และสามารถรอดชีวิตจากสภาพแสนสาหัสนี้มาได้ และนำชื่อนี้มาเรียกตนเอง การโอบล้อมนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ชายเหล่านี้มีจิตใจเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวพร้อมจะสู้ เช่นเดียวกับพวกนักขุดดินในสงครามโลกครั้งที่ 1 พวกทหารเองก็รู้ว่า นี่คือการประเพณีอันยิ่งใหญ่ที่พวกตนพึงรักษาไว้

หลังจากญี่ปุ่นเริ่มสงครามในมหาสมุทรแปซิฟิก ผู้รับใช้ชาติทั้งชายและหญิงก็กลับบ้าน แต่ก่อนพวกเขาจะกลับ แผ่นดินเกาะปาปัวและนิวกินีจำเป็นต้องได้รับความปกป้อง งานที่ยิ่งใหญ่นี้ได้ถูกมอบหมายให้เป็นหน้าที่ของทหารทั่วไปและทหารเกณฑ์หนุ่มๆ ที่ยังไม่ได้รับการฝึกซ้อมมาดีนัก สมรภูมิรบของพวกเขายู้อยู่ในป่าทึบ และหนทางที่จะไปสู่ข้าศึกเป็นทางเดินที่เป็นโคลนและชัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของทางเดิน โคโคดา แทร็ก (Kokoda Track) ทหารออสเตรเลียได้หยุดการบุกรุกของทหารญี่ปุ่นไว้ได้ และต่อมาโคโคดา แทร็กก็กลายเป็นสถานที่แสวงบุญของชาวออสเตรเลียจำนวนมากเช่นเดียวกับแอนแซค โคฟ ที่กัลลิโปลี

ลูกหาบชาวเกาะปาปัวให้ความช่วยเหลือนายทหารที่ได้รับการบาดเจ็บ ที่โคโคดา แทร็ก

เมื่อญี่ปุ่นเข้ายึดฐานทัพที่ยิ่งใหญ่ของอังกฤษที่สิงคโปร์ในปี ค.ศ. 1942 ทหารออสเตรเลียจำนวน 15,000 คนถูกจับเป็นเชลย และถูกนำตัวไปสร้างทางรถไฟสายมรณะไทย-พม่าด้วย ในระหว่างการก่อสร้างเส้นทางรถไฟสายมรณะไทย-พม่า ภายใต้การควบคุมของญี่ปุ่น ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 นักรบของสงครามชาวออสเตรเลียและอังกฤษ จำนวนนับพันคนต้องเสียชีวิตลง

ความทรงจำของสงครามอย่างหนึ่ง ที่ฝังใจชาวออสเตรเลียอย่างไม่มีวันลืมคือการได้รับการปฏิบัติที่ทารุณจากทหารญี่ปุ่น แม้ว่าพวกนักโทษชาวออสเตรเลียจะให้การดูแลกันเองอย่างดีที่สุด เนื่องจากเจ้าหน้าที่และผู้ทำหน้าที่รักษาทหารต้องให้การดูแลทุกคนอย่างเท่าเทียมกันหมด จึงทำให้ชาวออสเตรเลียจำนวนมากเสียชีวิตไป

วันแห่งอนุสรณ์ (Remembrance Day)

เช่นเดียวกับพิธีรำลึกวันแอนแซค วันแห่งอนุสรณ์ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่ชาวออสเตรเลียรำลึกถึงวีรบุรุษผู้รับใช้ชาติและเสียชีวิตในสงคราม ในเวลา 11.00 นาฬิกาของวันที่ 11 พฤศจิกายน (เดือน 11) ของทุกปี ชาวออสเตรเลียจะหยุดไว้อาลัยเพื่อรำลึกถึงความเสียสละของชายและหญิง ผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บจากสงครามและความขัดแย้งเช่นเดียวทุกคนที่รับใช้ประเทศชาติ ในวันนี้พวกเราจะติดดอกป๊อปปี้สีแดงกัน

ดอกป๊อปปี้สีแดงถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ของอนุสรณ์ผู้เสียสละเพื่อชาติ ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นต้นมา

เมื่อเร็วๆ นี้ กองทัพออสเตรเลียได้มีส่วนร่วมในการสู้รบในติมอร์ตะวันออก อิรัก ซูดานและอัฟกานิสถาน อีกทั้งมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการรักษาความสงบของสหประชาชาติในส่วนต่างๆ ของโลกมากมาย รวมทั้งภูมิภาคในแถบแอฟริกา ตะวันออกกลาง และเอเชียแปซิฟิกด้วย

เซอร์ เอ็ดเวิร์ด ‘เวียร์รี’ ดันลอป (Sir Edward ‘Weary’ Dunlop ค.ศ. 1907 – 1993)

เซอร์ เอ็ดเวิร์ด ‘เวียร์รี’ ดันลอป เป็นศัลยแพทย์ผู้กล้าหาญและให้การดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บ และเป็นวีรบุรุษสงครามคนหนึ่งของออสเตรเลีย

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เวียร์รีเป็นศัลยแพทย์ทหารบก เขาและพรรคพวกถูกทหารญี่ปุ่นจับตัวเป็นเชลย และถูกนำตัวไปพม่าเพื่อไปสร้างทางรถไฟสายมรณะ ไทย-พม่า ซึ่งเป็นการทำงานที่ยาวนานและหนักยิ่ง

ในฐานะผู้บังคับบัญชาของทหารออสเตรเลียที่ถูกจับ เวียร์รีปกป้องลูกน้องของเขา และในฐานะศัลยแพทย์ของพวกเขา เวียร์รีใช้เวลาหลายชั่วโมงในการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บ เขาถูกจับขังในค่ายเชลย แต่ยังคงสู้ต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ

เขาได้รับพระราชทานตำแหน่งอัศวินในปี ค.ศ. 1969 สำหรับการอุทิศตนทางการแพทย์ เมื่อเขาเสียชีวิต คนจำนวน 10,000 คนเข้าแถวยืนเรียงรายตามถนนในเมลเบิร์น เพื่อให้เกียรติในรัฐพิธีการปลงศพของวีรบุรุษ ที่พวกเขาเรียกว่า ‘ศัลแพทย์แห่งทางรถไฟ’

การเข้าเมืองในตอนต้นทศวรรษ 1900

ช่วงเวลาระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง เงื่อนไขจำกัดในการเดินทางเข้าออสเตรเลียยังคงมีอยู่ อย่างไรก็ตาม การย้ายถิ่นฐานของประชาชนสู่ออสเตรเลียมีอัตราเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ชายจากประเทศในยุโรปตอนใต้ คนเหล่านี้มักหวั่นเกรง การศึกษาและค่านิยมทางวัฒนธรรมของพวกเขาด้วย พวกเขาช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมในท้องที่ชนบทของออสเตรเลีย และสร้างถนน ตลอดจนทางรถไฟ ข้างทางงานหินที่มีความชำนาญชาวอิตาลีได้มีส่วนอุทิศให้อย่างใหญ่หลวงในการก่อสร้างบ้านพักอาศัย และอาคารของทางราชการ

เมื่อสิ้นสุดทศวรรษ 1930 ผู้ลี้ภัยชาวยิวก็เริ่มเดินทางมาจากยุโรป คนพวกนี้หลบหนีการข่มขู่ของนาซีเยอรมัน พวกเขามาจากเยอรมัน ออสเตรีย เชโกสโลวาเกีย ฮังการีและโปแลนด์ ผู้ลี้ภัยจำนวนมากมีการศึกษาและความสามารถพิเศษ ผู้ซึ่งมีส่วนอุทิศให้กับชีวิตทางสังคมของออสเตรเลียเป็นอย่างดี

ทหารอิตาลีจำนวนหนึ่งหนีเจ็ดพันคนที่ถูกจับเป็นเชลยศึกในสงครามโลกครั้งที่สอง นั้น ถูกส่งมาขังไว้ในค่ายเชลยศึกที่ออสเตรเลีย แต่พวกเขาได้รับการปฏิบัติต่ออย่างยุติธรรม

คนเหล่านั้นอยู่ในค่ายเพียงระยะสั้น แต่ก็เรียนรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับแผ่นดินและประชากรของประเทศ หลังสงครามเล็ก หลายคนได้เดินทางกลับมาออสเตรเลียในฐานะผู้ย้ายถิ่นฐาน

ผู้ย้ายถิ่นฐานชาวยุโรปเดินทางมาถึงออสเตรเลีย

ผู้ลี้ภัยหลังสงคราม

เมื่อสงครามสิ้นสุด ออสเตรเลียได้นำเข้าผู้ย้ายถิ่นฐานจากประเทศยุโรปอื่นๆ มาเพื่อสร้างประชากรของประเทศ ประชากรหลายล้านคนหลบหนีนาซีเยอรมันหรือไม่สามารถเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอนของตน ซึ่งเวลานี้เชโกสโลวาเกียเป็ปกครองอยู่ ออสเตรเลียได้รับคนที่พลัดบ้านเมืองเหล่านี้ประมาณ 170,000 คนมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่นั่น

นอกจากนี้ ยังมีการขาดแคลนแรงงานอย่างฉับพลันในออสเตรเลีย รัฐบาลออสเตรเลียเชื่อว่า การเจริญเติบโตของประชากรนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับอนาคตของประเทศ ผู้ย้ายถิ่นฐานที่เป็นผู้ใหญ่และมีสุขภาพสมบูรณ์อายุไม่เกิน 45 ปี สามารถเดินทางมาออสเตรเลียได้ด้วยการจ่ายเงินเพียง 10 ปอนด์ โดยที่ลูกๆ ของพวกเขาตามมาได้โดยไม่ต้องเสียเงิน อย่างไรก็ตาม การเข้าเมืองนี้ยังคงจำกัดไว้สำหรับคนที่มีสัญชาติจากประเทศสหราชอาณาจักรและยุโรปเท่านั้น

เพื่อจะให้ออสเตรเลียมีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่ รัฐบาลออสเตรเลียได้เริ่มโครงการที่อาหาญในปี ค.ศ. 1949 เพื่อรองรับน้ำจากแม่น้ำสโนว์รีเวอร์ (Snowy River) ก่อนที่จะไหลลงสู่ทะเลทางตะวันออกของรัฐวิกตอเรีย น้ำเหล่านี้ถูกผันให้ไหลเข้าไปตอนในของแผ่นดินเพื่อการชลประทานและเพื่อใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้า โครงการนี้เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ใช้เวลาดำเนินการถึง 25 ปีจึงเสร็จสมบูรณ์ คนงานในโครงการนี้ ร้อยละเจ็ดสิบเป็นผู้ย้ายถิ่นฐาน

โครงการไฟฟ้าพลังน้ำแห่งเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์ (The Snowy Mountains Hydro-Electric Scheme)

โครงการเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์ เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของเอกลักษณ์ของออสเตรเลียในฐานะที่เป็นประเทศอิสระ มีวัฒนธรรมหลากหลาย และมีทรัพยากร ที่อุดมสมบูรณ์

โครงการนี้เป็นโครงการด้านวิศวกรรมที่ใหญ่ที่สุดในออสเตรเลีย และเป็นโครงการการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำขนาดใหญ่ที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง

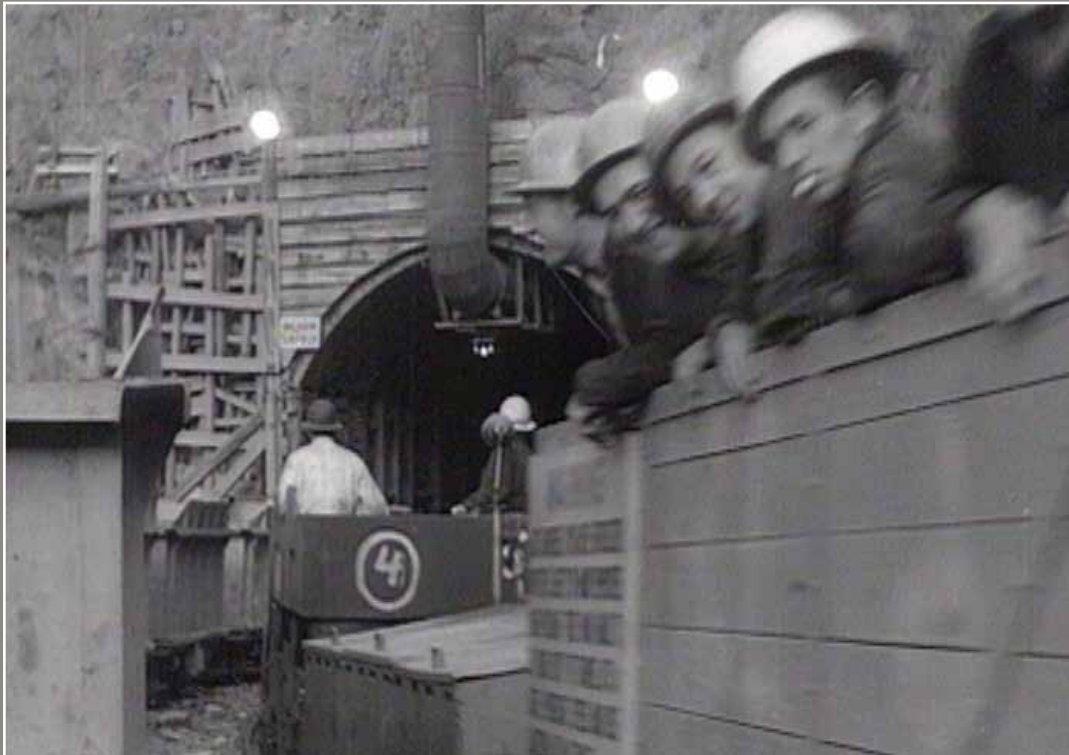
โครงการนี้ แจกจ่ายน้ำซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งให้อุตสาหกรรมการทำสิกรรม ในบริเวณแผ่นดินตอนในของรัฐนิวเซาท์เวลส์และรัฐวิกตอเรีย สถานีไฟฟ้าของโครงการนี้ ผลิตกระแสไฟฟ้ามากถึงร้อยละสิบของไฟฟ้าทั้งหมด สำหรับรัฐนิวเซาท์เวลส์

โครงการเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์เพียงแค่อ้อยละ 2 เท่านั้นที่สามารถมองเห็นได้เหนือพื้นดิน โครงการประกอบด้วยเขื่อนสำคัญ 16 เขื่อน สถานีไฟฟ้าเจ็ดแห่ง สถานีสูบน้ำหนึ่งสถานี อุโมงค์ ท่อและท่อลำเลียงน้ำ เป็นระยะทางยาว 225 กิโลเมตร

งานในโครงการนี้เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1949 และเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1974 โดยมีคนจำนวนมากกว่า 100,000 คน จากมากกว่า 30 ประเทศ มาทำงาน โครงการนี้ คนงานร้อยละเจ็ดสิบเป็นผู้ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในออสเตรเลีย และหลังจากที่โครงการนี้เสร็จสมบูรณ์แล้ว คนงานชาวยุโรปส่วนมากก็ใช้ชีวิตอยู่ต่อในออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการอุทิศตนที่มีคุณค่าอย่างยิ่งแก่สังคมหลากหลายวัฒนธรรมของออสเตรเลีย

โครงการเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์ ตั้งอยู่ในอุทยานแห่งชาติ Kosciuszko ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ได้มีการติดตามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการนี้อย่างใกล้ชิด ในท้องที่บางแห่ง โครงการนี้เป็นผลให้น้ำเพียงร้อยละหนึ่งของน้ำที่เคยไหลในแม่น้ำสโนวีย์มาก่อน

เพื่อประโยชน์ของสิ่งแวดล้อม รัฐบาลรัฐวิกตอเรียและรัฐนิวเซาท์เวลส์ ได้แสดงความเห็นชอบในการทำให้การไหลของน้ำเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 28

คนงานในโครงการเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์

การปฏิบัติต่อชาวพื้นเมือง

ในทศวรรษ 1940 และ 1950 นโยบายของรัฐบาลออสเตรเลียเกี่ยวกับชาวอะบอริจินได้เปลี่ยนไปเป็นนโยบายการยอมรับและกลมกลืนกัน (Assimilation) นี่หมายความว่า มีการเรียกให้ชาวพื้นเมืองให้ไปอยู่อาศัยในที่ที่ประชากรอื่นๆ ที่ไม่ใช่ชาวพื้นเมืองอยู่อาศัยกัน แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะชาวอะบอริจินไม่ต้องการสูญเสียวัฒนธรรมดั้งเดิมของพวกเขา

ในทศวรรษ 1960 นโยบายเปลี่ยนไปเป็นการเข้ามารวมตัวกันเป็นกลุ่มเดียวกัน (Integration) ผู้ชายส่วนมากในออสเตรเลียมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในทศวรรษ 1850 แต่ชาวพื้นเมืองแห่งออสเตรเลียทั้งหมดไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งของรัฐบาลสหพันธรัฐ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1962 การที่ใช้วิธีนี้เข้ามารวมตัวกันเป็นกลุ่มเดียวกันนี้ ทำให้ชาวอะบอริจินได้รับเสรีภาพของการเป็นพลเมือง แต่พวกเขายังถูกคาดหวังให้ปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมออสเตรเลียที่ไม่ใช่วัฒนธรรมพื้นเมืองด้วย

การเปลี่ยนแปลงขั้นต่อไปเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1967 เมื่อประชาชนออสเตรเลียมากกว่าร้อยละ 90 ลงคะแนนเสียงเห็นด้วยที่จะนับชาวอะบอริจินเข้าไปในการสำรวจสำมะโนประชากร การลงประชามติครั้งนี้เป็นจุดสำคัญในประวัติศาสตร์จุดหนึ่ง เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าชาวออสเตรเลียส่วนใหญ่ ต้องการให้รวมชาวพื้นเมือง และต้องการให้มีสิทธิเสมอภาคเท่ากับผู้อื่น

การคลี่คลายทัศนคติของความเป็นออสเตรเลียครั้งนี้ และการประท้วงอย่างรุนแรงของชาวอะบอริจินในตอนนั้น เปิดทางให้เกิดนโยบายการตัดสินใจด้วยตนเองของชาวพื้นเมือง ในทศวรรษ 1970 รัฐบาลออสเตรเลียให้การยอมรับและเห็นด้วยว่า ชาวออสเตรเลียพื้นเมืองนั้น ควรมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของตนเอง

การย้ายถิ่นฐาน - การเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป

ในทศวรรษ 1950 และ 1960 ชุมชนชาวเอเชีย โปสท์และกลุ่มสังคมทั้งหมดก็ถูกขึ้นประวัติให้หยุดนโยบาย “ออสเตรเลียเพื่อคนผิวขาว”

ในปี ค.ศ. 1958 รัฐบาลออสเตรเลียยุติการสอบเขียนตามคำบอก และในปี ค.ศ. 1966 ออสเตรเลียก็เปิดประตูต้อนรับการย้ายถิ่นฐานของผู้ที่มีทักษะจากเอเชียและจากประเทศที่ไม่ใช่ยุโรป ในที่สุด ชาวออสเตรเลียทั่วทุกแห่งก็ยอมรับคุณค่าของการนำคนทุกชาติมารวมไว้ในโปรแกรมการย้ายถิ่นฐานเข้าเมืองของเรา และนโยบาย ‘ออสเตรเลียเพื่อคนผิวขาว’ ก็สิ้นสุดลงในปี 1973 และต่อจากนั้นมา ประเทศก็เดินทางสู่ความเป็นพหุวัฒนธรรม

ในปี ค.ศ. 1973 รัฐบาลออสเตรเลียได้เปิดให้คนทุกชาติสามารถย้ายถิ่นฐานมาได้ ในปี ค.ศ. 1975 หลังสงครามเวียดนามสิ้นสุดลงแล้ว ออสเตรเลียรับผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นฐานจากเอเชียในจำนวนมากเป็นประวัติการณ์

ประชาชนเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากเวียดนาม แต่ผู้ย้ายถิ่นฐานชาวจีนและอินเดียก็เริ่มมาถึงในจำนวนมากเช่นกัน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 ออสเตรเลียได้รับผู้ลี้ภัยจากประเทศที่ถูกสงครามทำลายมากมาย รวมทั้ง บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา (Herzegovina) และจากประเทศต่างๆ ในตะวันออกกลางและแอฟริกา ในปัจจุบันนี้ ผู้ย้ายถิ่นฐานของเรามาจากทั่วทุกมุมโลก

ออสเตรเลียได้กลายเป็นประเทศชาติที่ประกอบด้วยผืนแผ่นดินทั้งหมด เป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ประเทศหนึ่งในโลกสมัยใหม่ ตั้งแต่ทศวรรษ 1945 เป็นต้นมา มีคนย้ายมาอยู่ในออสเตรเลียถึง 6.5 ล้านคน และชาวออสเตรเลียมากกว่าหนึ่งในสี่คนเกิดในต่างประเทศ

ผู้ย้ายถิ่นฐานเลือกที่จะมาอยู่ออสเตรเลีย และแบ่งปันค่านิยมที่เรามีส่วนร่วม พวกเขาเพิ่มเติมความมีชีวิตชีวาให้กับวิถีชีวิตแบบออสเตรเลียที่ถูกถักสานกันด้วยความหลากหลาย

การครอบคลุม

ในปัจจุบัน ออสเตรเลียเป็นสังคมหลากหลายวัฒนธรรม ที่ซึ่งทุกคนมีสิทธิในการปฏิบัติตามความเชื่อหรือประเพณีตามวัฒนธรรมของตนเองภายในกรอบของกฎหมาย ซึ่งสิทธินี้ ได้รับการยอมรับและคุ้มครอง

ออสเตรเลียในปัจจุบัน มีนโยบายแบบการครอบคลุม (Inclusion) ที่ทุกคนจากทุกเชื้อชาติรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของเรา นโยบายนี้มีปรากฏในวัฒนธรรมออสเตรเลียทุกด้าน อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาของเรา ตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น จนถึงระดับมหาวิทยาลัย และมีการใช้ปฏิบัติในที่ทำงานและอุตสาหกรรมการให้บริการของเราด้วย

สิทธิของทุกคนที่จะได้รับการปฏิบัติต่ออย่างเท่าเทียมกัน และปราศจากการเลือกปฏิบัตินั้น อีกทั้งได้รับความคุ้มครองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนออสเตรเลีย (Australian Human Rights Commission) และองค์กรต่อต้านการเลือกปฏิบัติของรัฐบาลในทุกรัฐและเขตปกครองตนเอง การเลือกปฏิบัติทางด้านเชื้อชาติจะถูกประณามต่อหน้าสาธารณชน และตามกฎหมายแล้ว ถือว่าเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่ง

ออสเตรเลียได้กลายเป็นสังคมที่ประกอบด้วยวัฒนธรรมหลากหลาย ที่มีความกลมกลืนและการยอมรับกัน ออสเตรเลียเป็นประเทศที่ผู้ย้ายถิ่นฐานชาวเผ่าพื้นเมืองและคนอื่นๆ ที่เกิดในออสเตรเลีย สามารถรู้สึกเสรีภาพหากต้องการฝ่าฟันเพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายของตนอย่างสันติ และเป็นที่ที่สามารถลดทั้งความขัดแย้งและความขุ่นเคืองในอดีตไว้ให้ห่างไกลได้

ดร. วิคเตอร์ แชน (Victor Chang ค.ศ. 1936 – 1991)

ดร. วิคเตอร์ แชน เป็นศัลยแพทย์หัวใจที่เก่งที่สุดคนหนึ่งของออสเตรเลีย

วิคเตอร์ ฟิเธอร์ แชน ยัม ฮิม เกิดที่ประเทศจีน เมื่อปี ค.ศ. 1936 แล้วย้ายมาอยู่ออสเตรเลีย เมื่อมีอายุได้ 15 ปี

เขาทำงานที่โรงพยาบาลเซนต์ วินเซนต์ (St. Vincent's Hospital) ในซิดนีย์ ที่เขาได้จัดตั้งศูนย์เชี่ยวชาญด้านการปลูกถ่ายหัวใจแห่งแรกในออสเตรเลียขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1984 ในปี ค.ศ. 1986 วิคเตอร์ แชน ได้รับเหรียญ Companion of the Order of Australia ซึ่งเป็นเหรียญตราในระดับสูงสุดของออสเตรเลีย

วิคเตอร์มีความเป็นห่วงเรื่องการขาดแคลนผู้บริจาคหัวใจ เขาจึงเริ่มออกแบบหัวใจเทียม ซึ่งเกือบเสร็จสมบูรณ์เมื่อเขาถูกฆาตกรรมอย่างน่าเศร้าสลดในปี ค.ศ. 1991

ศูนย์วิจัยแห่งใหม่ถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึงเขา ผู้คนจดจำเขาในด้านความรู้ความเชี่ยวชาญ การเป็นมุมมองโลกในแง่ดีและนวัตกรรมของเขา

อัลเบิร์ต นามัตจิรา

(Albert Namatjira ค.ศ. 1902 – 1959)

อัลเบิร์ตเป็นหนึ่งในศิลปินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของออสเตรเลีย ผู้ซึ่งเปิดโรงเรียนสอนการวาดภาพที่ยังคงอยู่ถึงปัจจุบันนี้

ในฐานะที่เป็นเด็กหนุ่มเผ่าอาร์เร็นเต้ อัลเบิร์ตได้แสดงให้เห็นว่าเขามีพรสวรรค์ตามธรรมชาติในการวาดภาพ

เขาได้รับการฝึกอบรมแบบเป็นทางการน้อยมาก แต่ภาพสีน้ำที่เขาวาดเกี่ยวกับชนบทของออสเตรเลียนั้น เป็นที่นิยมมากและขายหมดเกลี้ยงในเวลาอันรวดเร็ว

เขาและภรรยาเป็นชาวอะบอริจินคู่แรกในออสเตรเลียที่ได้รับอนุมัติให้เป็นพลเมืองออสเตรเลีย ซึ่งหมายความว่า เขาสามารถออกเสียงในการเลือกตั้ง เข้าไปในโรงแรมหรือสร้างบ้านที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ การเป็นพลเมืองออสเตรเลียของอัลเบิร์ต เป็นการเน้นให้เห็นความจริงที่ว่า ชาวอะบอริจินคนอื่นๆ ไม่เคยได้รับสิทธิดังกล่าวนี้ในอดีตเลย

ชีวิตของเขาแสดงให้เห็นว่าชาวออสเตรเลียที่ไม่ใช่ชาวพื้นเมืองเห็นถึงความยุติธรรมด้านกฎหมายที่มีการกีดกันเชื้อชาติ และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ชาวอะบอริจิน

เอ็ดดี้ มาโบ (Eddie Mabo ค.ศ. 1936 – 1992)

เอ็ดดี้ มาโบ เป็นนักปลูกระดุมและโฆษกเรื่องสิทธิในแผ่นดินของชาวพื้นเมือง

เอ็ดดี้ โกอิเกิ มาโบ (Eddie Koiki Mabo) เกิดที่เกาะเมอร์เรย์ (Murray Island) บนพื้นดินดั้งเดิมของเผ่าเคโรญาตี มาโบ เขาได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่ยังเด็กว่า ต้นไม้ต้นไหนและหินก้อนไหนที่เป็นเครื่องหมายกำหนดเขตแดนของครอบครัวเขาอย่างแน่ชัด

เอ็ดดี้เพิ่งจะมาทราบเมื่อหลายปีต่อมาว่า บ้านเกิดเมืองนอนของเขานั้นถูกกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐบาล (Crown Land) ตามกฎหมายออสเตรเลียและไม่ได้เป็นของครอบครัวของเขา เขาได้สลายความโกรธของเขาด้วยการนำคดีขึ้นศาล ในนามของประชาชนแห่งเกาะเมอร์เรย์ (Murray Island)

หลังจากต่อสู้มาหลายต่อหลายปี ในปี ค.ศ. 1992 เอ็ดดี้ก็ชนะความเมื่อเรื่องถึงศาลสูง คำพิพากษาคดีมาโบกล่าวว่า ถ้าชาวเผ่าพื้นเมืองสามารถพิสูจน์ได้ว่าพวกตนมีความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์และประเพณีอย่างต่อเนื่องกับแผ่นดินผืนนั้น พวกเขาสามารถเรียกร้องความเป็นเจ้าของแผ่นดินนั้นได้ หากยังไม่มีผู้เรียกร้องไปก่อนหน้านี้ คำพิพากษานี้ทำให้เกิดการคืนแผ่นดินขนาดใหญ่ให้แก่เจ้าของดั้งเดิม

คนจดจำ เอ็ดดี้ มาโบได้ว่าเป็นคนที่มีพลังกล้าหาญและทำให้ได้มาซึ่งสิทธิในแผ่นดินสำหรับชาวพื้นเมืองออสเตรเลีย

ชาวพื้นเมือง - สองทศวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลง

การประท้วงของชาวอะบอริจินในเรื่องสิทธิในแผ่นดินได้รับความสนใจจากสาธารณชนในทศวรรษ 1960 ด้วยการหยุดงานประท้วงของกลุ่มกูรินดีจิ (Guriindji Strike) ที่สถานที่เลี้ยงปศุสัตว์เวฟ ฮิลล์ (Wave Hill) ในเขตปกครองตนเองนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี คนเลี้ยงปศุสัตว์ชาวอะบอริจินนำโดยวินเซนต์ ลินจิอาริ (Vincent Lingiari) เดินออกจากงานที่สถานีย่อยปศุสัตว์แห่งนั้น การประท้วงของพวกเขาเป็นเรื่องค่าจ้างและสภาพในการทำงาน แต่กลับกลายเป็นเรื่องการเรียกร้องสิทธิในแผ่นดิน การประท้วงของพวกเขาเป็นการนำทางให้เอ็ดดี้ มาโบและคนอื่นๆ ลูกขึ้นต่อสู้เพื่อสิทธิในแผ่นดินของชาวพื้นเมือง

ตามกฎหมายสิทธิในแผ่นดินของชาวอะบอริจิน(เขตปกครองตนเองนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี) ปี ค.ศ. 1976 ชาวอะบอริจินได้รับแผ่นดินที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลในเขตเฮอร์แทกและโคอสเตเลีย ในตอนต้นทศวรรษ 1990 คำพิพากษาของศาลสูงในคดีมาโบและพระราชบัญญัติสิทธิในแผ่นดินของชาวพื้นเมือง ปี ค.ศ. 1993 ยอมรับการเรียกร้องที่ดินของชาวพื้นเมืองโดยมีพื้นฐานอยู่บนกฎหมายและขนบธรรมเนียมตามประเพณีของพวกเขาเอง เวลานั้นพื้นที่ดินมากกว่าร้อยละ 10 ของออสเตรเลียอยู่ในความคุ้มครองของคำตัดสินเรื่องความมีสิทธิในผืนดินของชาวพื้นเมือง และที่นี้เอง ที่สังคมดั้งเดิมหลายๆ ด้านยังคงอยู่ วัฒนธรรมของชาวพื้นเมืองยังคงรุ่งเรืองอยู่ต่อไป และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางของชุมชนในวงกว้าง

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1997 รายงานชื่อ “พาพวกเขากลับบ้าน” (Bringing them home) ได้ถูกนำมาอภิปรายกันในรัฐสภาออสเตรเลีย รายงานฉบับนี้เป็นผลของการสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องการพรากเด็กชาวอะบอริจินและชาวเกาะซ็องแคปทอร์เรสจำนวนมากจากครอบครัวของพวกเขา เด็กเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันในนามของ ‘คนรุ่นถูกขโมย’ (Stolen Generations) ผลของรายงานทำให้ชาวออสเตรเลียนับพันคนแสดงความสนับสนุนชาวพื้นเมืองออสเตรเลียด้วยการเดินขบวนร่วมกันเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ‘เสียใจ’ (Sorry Day) แห่งชาติในปี ค.ศ. 1998

การขอขมาต่อ ‘คนรุ่นถูกขโมย’ ค.ศ. 2008

เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008 พลเอก นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย ได้กล่าวคำขอขมาของชาติต่อคนรุ่นถูกขโมยในรัฐสภาออสเตรเลีย เขาพูดในนามของชาวออสเตรเลียทั้งหมด เขากล่าวว่าเขาเสียใจกับวิธีการปฏิบัติต่อชาวพื้นเมืองออสเตรเลียที่เกิดขึ้นในอดีต และกล่าวขอโทษโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเรื่องที่เด็กๆ ชาวพื้นเมืองถูกพรากไปจากพ่อแม่ของพวกเขา

คำปาฐกถาครั้งนี้บอกอากาศกระจ่ายเสียงไปทั่วทั้งทางโทรทัศน์และวิทยุ ชาวออสเตรเลียจำนวนนับพันคน ได้ไปรวมกันตามสถานที่สาธารณะและในที่ทำงานของตน เพื่อฟังคำกล่าว ‘ขอขมา’ ซึ่งได้แจกแจงความอยู่ดีมีสุขที่เกิดขึ้นในอดีตและมีการขอโทษสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว นี่เป็นก้าวสำคัญไปสู่การรักษาแผลหัวใจให้ชาวพื้นเมืองให้หายจากการบาดเจ็บ และเป็นการทำให้แน่ใจว่า ความอยู่ดีมีสุขเหล่านี้ จะไม่เกิดขึ้นอีก คำกล่าวเสียใจนี้ เป็นก้าวสำคัญที่จุดหน้าไปก้าวหนึ่งสำหรับชาวออสเตรเลียทุกคน

ในปัจจุบันนี้ ได้มีการยอมรับและชื่นชมยินดีในการอุทิศตนของชาวพื้นเมืองที่มีต่อเอกลักษณ์แห่งออสเตรเลีย ประชาชนชาวอะบอริจินและชาวเกาะซ็องแคปทอร์เรสมีหน้าที่การทำงานอยู่ในตำแหน่งผู้นำทั่วทุกหน่วยงานออสเตรเลีย รวมทั้งในระบบยุติธรรม การเมือง ศิลปะและกีฬา โครงการ MARVIN ซึ่งเป็นโครงการนวัตกรรมของชาวอะบอริจินด้านภาพเคลื่อนไหวดิจิทัล อะนิเมชัน ได้รับรางวัลมากมายหลายรางวัล และมีการนำมาใช้ในสถาบันการศึกษาและวงการธุรกิจ ในประเทศต่างๆ มากกว่ายี่สิบประเทศทั่วโลก

เครื่องหมายบนท้องฟ้าเขียนคำว่า “เสียใจ” (Sorry) ในท้องฟ้าเหนือซิดนีย์

บทสรุป

หน้าเหล่านี้เป็นแต่เพียงการทำให้ท่านได้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับออสเตรเลียของเรา ท่านอาจพบว่า ความรู้ใหม่นี้ทำให้ท่านตระหนักในสิ่งแวดล้อมของท่าน โดยที่ท่านอาจเริ่มต้นดูวันเดือนปีที่เขียนบนตัวอาคารเก่าแก่และนำมาเรียบเรียงเนื้อหาตามประวัติศาสตร์ เมื่อมีคนส่งดอกป๊อปปี้ให้ท่านติดเสื้อในวันที่ 11 พฤศจิกายน ท่านจะได้ทราบว่า นั่นเพื่อเป็นการรำลึกถึงผู้รับใช้ชาติชายหญิงของเราที่เสียชีวิตไปแล้ว เมื่อท่านพบชาวพื้นเมืองออสเตรเลีย ท่านจะได้รู้สึกถึงวัฒนธรรมโบราณที่เป็นสิ่งนำทางพวกเขา เราขอให้ท่านขยายความรู้ด้วยการใช้แหล่งทรัพยากรที่มีอยู่ในเขตท้องถิ่นของท่านและด้วยการเดินทางท่องเที่ยว ยิ่งท่านทราบมากขึ้นเท่าไร ท่านก็จะยิ่งสังเกตมากขึ้นเท่านั้น

เรายินดีต้อนรับท่านสู่การเป็นพลเมืองออสเตรเลีย และขอเชิญท่านให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ กับประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เต็มไปด้วยความสงบสุขของเรา

ประมวลคำศัพท์ส่วนที่ไม่นำมาใช้ทดสอบ

เอกอัครราชทูต

บุคคลที่เป็นผู้แทนหรือส่งเสริมประเทศหนึ่งหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งในต่างประเทศ

คณะกรรมการ

กลุ่มบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทำการตัดสินใจ ตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานของบริษัท

โรงเรียนประจำหรือโรงเรียนกินนอน

โรงเรียนที่นักเรียนอยู่ที่โรงเรียนและไม่กลับบ้านตลอดภาคเรียน

“บุช” ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ / ในป่า

ชนบทของออสเตรเลียที่ยังคงไว้ซึ่งสภาพตามธรรมชาติ

สถานีปั้สุสัตว์

ฟาร์มขนาดใหญ่ที่เลี้ยงวัวไว้สำหรับขายเนื้อ

สิทธิบัตร

ข้อความเรื่องสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบที่เขียนอย่างเป็นทางการ

เผ่าเครือญาติ

กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกันทางสายโลหิตหรือการสมรสซึ่งอยู่ในเขตปกครองเดียวกัน

จุดยืนร่วมกัน

ความสนใจที่มีร่วมกัน

ทหารเกณฑ์

ทหารที่ไม่ได้เลือกที่จะเข้าร่วมทำงานในกองทัพ แต่ต้องเข้าร่วมในระหว่างสงคราม

ที่ดินของรัฐบาล

ที่ดินที่เป็นของรัฐบาล

หลักสูตร

หลักสูตรสำหรับศึกษา

ยากไร้

ไม่มีเงิน หรือไม่มีทางหาเงิน

ดิดเจอริดู (Didgeridoo)

เครื่องดนตรีของชาวอะบอริจินที่ทำด้วยไม้ท่อนยาวกลวง

โอกาสที่อยู่ดีธรรม

โอกาสที่สมเหตุสมผลหรือเท่าเทียมกันสำหรับทุกคนที่จะทำอะไรก็ได้ดี

เล่นอย่างยุติธรรม

การมีส่วนร่วมที่ดีในการพยายามทำอะไรสักอย่างเป็นกลุ่ม ตามกฎเกณฑ์ เพื่อผลประโยชน์ของทุกคน การทำงานเป็นทีมที่ดี

ชายและหญิงที่เข้าร่วมในกองทัพของชาติแล้วเสียชีวิต

ชายและหญิงที่เข้าร่วมในกองทัพของชาติแล้วถูกฆ่าในสงครามหรือการต่อสู้

หล่อหลอม

ก่อสร้างหรือสร้าง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ค่าของสินค้าและบริการต่างๆ ทั้งหมดที่ถูกผลิตขึ้นภายในประเทศในหนึ่งปี

คลื่นความร้อน

อากาศที่ร้อนจัดซึ่งคงอยู่เป็นเวลาดิตต่อกันมากกว่าสองวัน

การกบฏที่รุนแรง

การกระทำผิดทางอาญาที่รุนแรงซึ่งเกี่ยวข้องกับการพยายามที่จะล้มรัฐบาล

ภาพวาดของชาวพื้นเมืองที่เป็นสัญลักษณ์
ศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นตัวแทนของชาวพื้นเมือง

ผืนแผ่นดิน
บริเวณผืนดินแห่งใดแห่งหนึ่ง

เหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์
เหตุการณ์สำคัญอย่างหนึ่งในประวัติศาสตร์

สิทธิในผืนดินของชาวพื้นเมือง
สิทธิตามประเพณีที่ชาวพื้นเมืองมีต่อผืนดินและพื้นน้ำ ซึ่งได้รับการตัดสินมาแล้วตามระบบกฎหมายของออสเตรเลีย

ประวัติศาสตร์ที่เล่าต่อกันมา
ความจำของคนเกี่ยวกับสิ่งที่พูดต่อกันมาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต

ผู้นำกบฏ
หนึ่งในจำนวนผู้ที่เข้ามาตั้งรกรากรุ่นแรก ผู้ที่ประสบความสำเร็จในสมัยเริ่มต้นการก่อตั้งอาณานิคม

การมีผู้แทนทางการเมือง
มีนักการเมืองเป็นผู้แทนในรัฐสภา

เขตสงวน
บริเวณผืนดินที่รัฐบาลกันเอาไว้ให้ชาวพื้นเมืองของออสเตรเลียอยู่อาศัย

คำพิพากษา
ระยะเวลาที่อาชญากรถูกลงโทษ

กำหนดค่าจ้างแรงงาน
ตัดสินว่าลูกจ้างจะต้องได้รับเงินค่าจ้างเท่าไรสำหรับงานที่ทำ

การปฏิรูปสังคม
การทำให้สังคมค่อยๆ ดีขึ้นมากกว่าโดยการปฏิบัติ

พิธีศพที่รัฐบาลจัดให้
งานศพที่รัฐบาลเป็นเจ้าของจัดการให้ เพื่อเป็นเกียรติแก่ประชาชนที่ได้อุทิศตนอย่างยิ่งให้ประเทศชาติ

รั้วล้อม
รั้วล้อมป้องกันการเข้าออกทำด้วยเสาไม้และหมุดตอก

คนเลี้ยงปศุสัตว์
ผู้ชายที่ถูกว่าจ้างให้ดูแลวัวควาย

หยุดงานประท้วง
เมื่อลูกจ้างหยุดทำงาน ตัวอย่างเช่น เพื่อประท้วงการตัดสินใจของนายจ้าง

สิทธิในการออกเสียง
สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งสาธารณะ

สาบานตนเข้าปฏิบัติหน้าที่
เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในที่ทำงานราชการในพิธีเป็นทางการ

นำมาอภิปราย
นำเสนอเพื่อการอภิปรายหรืออนุมัติในรัฐสภา เช่น รายงานถูกนำออกมาแสดง

ทุกสาขาอาชีพ
วรรณะหรือกฎหมายหลัง งาน ตำแหน่ง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

การเป็นพลเมืองออสเตรเลีย

เพื่อทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่จะเป็นพลเมืองออสเตรเลีย โปรดดูเว็บไซต์การเป็นพลเมืองออสเตรเลียที่ www.citizenship.gov.au

ออสเตรเลีย

ท่านสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับออสเตรเลียได้ที่ห้องสมุดในท้องถิ่นของท่าน เว็บไซต์ต่อไปนี้อาจให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้:

- ออสเตรเลียโดยสังเขป www.dfat.gov.au/aib
- ประเด็นเข้าสู่วัฒนธรรมและความบันเทิง www.cultureandrecreation.gov.au

โครงการและบริการต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย

ท่านสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโปรแกรมต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลียได้ที่ www.australia.gov.au

สมาชิกรัฐสภารัฐบาลกลางหรือวุฒิสมาชิก

สมาชิกรัฐสภารัฐบาลกลางหรือวุฒิสมาชิกในเขตท้องที่ของท่าน สำหรับรัฐหรือเขตปกครองตนเองของท่าน มีข้อมูลต่างๆ หลายอย่างเกี่ยวกับโครงการและบริการต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย

ท่านสามารถดูรายชื่อสมาชิกรัฐสภาหรือวุฒิสมาชิกได้ที่ www.aph.gov.au

องค์กรต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย

ท่านสามารถรับทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์กรต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย ที่กล่าวถึงในหนังสือข้อมูลเล่มนี้ จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

- กองทัพออสเตรเลีย (Australian Defence Force) www.defence.gov.au
- คณะกรรมการการเลือกตั้งออสเตรเลีย (Australian Electoral Commission) www.aec.gov.au
- ตำรวจรัฐบาลกลางออสเตรเลีย (Australian Federal Police) www.afp.gov.au
- คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนออสเตรเลีย (Australian Human Rights Commission) www.humanrights.gov.au
- คณะกรรมการการกีฬาออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) www.ausport.gov.au
- สำนักงานภาษีออสเตรเลีย (สำนักงานสรรพากร) (Australian Taxation Office) www.ato.gov.au
- อนุสรณ์สถานสงครามออสเตรเลีย (Australian War Memorial) www.awm.gov.au
- ธนาคารชาติออสเตรเลีย (Reserve Bank of Australia) www.rba.gov.au

องค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล

ท่านสามารถรับทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์กรต่างๆ ที่ไม่ใช่ของรัฐบาลของรัฐบาลออสเตรเลีย ที่กล่าวถึงในหนังสือข้อมูลเล่มนี้ จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

• มูลนิธิแบรดแมนออสเตรเลีย (Bradman Foundation Australia)	www.bradman.com.au
• แฮมลิน ฟิสตูลา อินเตอร์เนชันแนล (Hamlin Fistula International)	www.fistulatrust.org
• บริการแพทย์ทางอากาศแห่งออสเตรเลียโดยพระบรมราชินูปถัมภ์ (Royal Flying Doctor Service of Australia)	www.flyingdoctor.net
• โรงเรียนทางอากาศ (School of the Air)	www.schoolair-p.schools.nsw.edu.au
• การไฟฟ้าพลังน้ำแห่งเทือกเขาสโนว์แมาน์เทนส์ (Snowy Mountains Hydro-Electric Authority)	www.snowyhydro.com.au
• มูลนิธิเฟรด ฮอลโลวส์ (The Fred Hollows Foundation)	www.hollows.org.au
• ศูนย์มรดกโลกแห่งยูเนสโก (UNESCO World Heritage Centre)	whc.unesco.org
• สหประชาชาติ (United Nations)	www.un.org
• สถาบันวิจัยโรคหัวใจวิคเตอร์ แชน (Victor Chang Cardiac Research Institute)	www.victorchang.edu.au
• อาสาสมัครออสเตรเลีย (Volunteering Australia)	www.volunteeringaustralia.org

อื่นๆ

ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

• รัฐธรรมนูญออสเตรเลีย	www.apf.gov.au/senate/general/constitution
• รางวัลชาวออสเตรเลียแห่งปี	www.australianoftheyear.org.au
• รายงานเรื่อง 'พาเขากลับบ้าน'	www.humanrights.gov.au/social_justice/bth_report/index.html
• สวนสาธารณะและเขตสงวนของรัฐบาลสหพันธรัฐ	www.environment.gov.au/parks/index.html
• ชาวออสเตรเลียที่มีชื่อเสียง:
พจนานุกรมชีวประวัติของออสเตรเลียฉบับออนไลน์	http://adbonline.anu.edu.au/adbonline.htm
• บัญชีรายชื่อร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอยู่ในรัฐสภาเวลานี้	www.apf.gov.au/bills/index.htm
• รัฐสภาแห่งออสเตรเลีย	www.apf.gov.au
• บริการให้การศึกษาเกี่ยวกับรัฐสภา	www.peo.gov.au
• วันหยุดราชการ	www.australia.gov.au/topics/australian-facts-and-figures/public-holidays
• การขอขมาต่อคนรุ่นก่อน	www.abc.net.au/news/events/apology/text.htm

กิตติกรรมประกาศ

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากแผนกเก็บจดหมายเหตุแห่งชาติออสเตรเลีย (National Archives of Australia):

หน้า 42 - เด็กๆ นั่งที่ฟาร์มแกะในรัฐนิวเซาท์เวลส์ –โรงเรียนทางอากาศ (School of the Air) ถ่ายเมื่อ ค.ศ. 1962 (หมายเลขอ้างอิง: A1200:L42511)

หน้า 51 - บุคคลผู้มีชื่อเสียง – ดิก สมิธ (Dick Smith) ประธานการบินพลเรือน (Civil Aviation Authority) ค.ศ. 1991 (หมายเลขอ้างอิง: A6135:K23/5/91/1)

หน้า 56 - แผนที่แทสมันของออสเตรเลีย (Tasman's map of Australia) ค.ศ. 1644 (หมายเลขอ้างอิง: A1200:L13381)

หน้า 59 - ภาพประวัติศาสตร์สมัยต้นทองในออสเตรเลีย เมื่อ ค.ศ. 1851 (หมายเลขอ้างอิง: A1200:L84868)

หน้า 60 - ชาว 'อัมกันส์' และอุรุของพวกเขากำลังทำงานในพื้นที่ตอนในของออสเตรเลีย (หมายเลขอ้างอิง: A6180:25/5/78/62)

หน้า 67 - บุคคลผู้มีชื่อเสียง – เซอร์ เอ็ดเวิร์ด 'เวียร์รี่' ดันลอป (Sir Edward 'Weary' Dunlop) ในห้องทำงาน ค.ศ. 1986 (หมายเลขอ้างอิง: A6180:1/9/86/12)

หน้า 67 - การเข้าเมือง – การเดินทางมาถึงของผู้ย้ายถิ่นฐานในออสเตรเลีย - คนตัดอ้อยชาวอิตาลีบนเรือ ฟลามินีย (Flaminia) ในแครนส์ ค.ศ. 1955 (หมายเลขอ้างอิง: A12111:1/1955/4/97)

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากหอสมุดแห่งชาติออสเตรเลีย (National Library of Australia):

หน้า 18 - คนเดินขบวนมารวมตัวกันเพื่อฟังคนปราศรัย ที่การประชุมต่อต้านสงคราม จัดขึ้นที่ การ์มา เฟลส ซีวีค ณ กรุงแคนเบอร์รา วันที่ 15 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2003 ถ่ายโดยเกรก พาวเวอร์ (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-vn3063592)

หน้า 44 - ภาพวาดใบหน้า จูดิท ไรท์ (Judith Wright) พิมพ์เผยแพร่ในทศวรรษที่ 1940 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an29529596)

หน้า 52 - หญิงชาวอินโดนีเซียให้การต้อนรับบุคลากรกองทัพออสเตรเลียช่วงการปฏิบัติการช่วยเหลือที่อาเซห์ (Aceh) ประเทศอินโดนีเซียหลังเกิดสึนามิ วันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 2004 ถ่ายภาพโดย แดน ฮันท์ (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-vn3510861)

หน้า 56 - กองเรือ 'เฟิร์ส ฟลีต' (First Fleet) ที่อ่าวซิดนีย์ วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1788 สร้างภาพโดย จอห์น ฮอลคอต ค.ศ. 1888 – 1973 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an7891482)

หน้า 57 - ภาพใบหน้าของ แคโรไลน์ ชิสล์ม (Caroline Chisholm) พิมพ์เผยแพร่โดยโทมัส ฟาร์แลนด์ ค.ศ. 1804 – 1852 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an9193363)

หน้า 58 - การกลับสู่ล้าธารคูเปอร์ส ครีกของเบิร์กและวิลลิส สร้างภาพโดย นิโคลัส เซอวาลิเยร์ ค.ศ. 1828 – 1902 และพิมพ์เผยแพร่ในปี ค.ศ. 1868 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an2265463)

หน้า 61 - ภาพใบหน้าแคทเธอรีน เฮเลน สเปนซ์ (Catherine Helen Spence) พิมพ์เผยแพร่ในช่วงทศวรรษที่ 1890 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an14617296)

หน้า 63 - จอห์น ซิมป์สัน เคิร์กแพทริก (John Simpson Kirkpatrick) กับลาของเขา กาลิโปลี ค.ศ. 1915 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an24601465)

หน้า 65 - ภาพใบหน้า เซอร์ ชาร์ลส เอ็ดเวิร์ด คิงส์ฟอร์ด สมิธ (Sir Charles Edward Kingsford Smith) พิมพ์เผยแพร่ระหว่าง ค.ศ. 1919 - 1927 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-vn3302805)

หน้า 70 - ภาพใบหน้าอัลเบิร์ต นามัตจิรา (Albert Namatjira) ที่ศูนย์ศาสนาเฮอรั่มมันส์เบิร์ก ในเขตปกครองตนเองนอร์ทเทิร์นเทร์ริทอรี พิมพ์เผยแพร่โดย อาร์เธอร์ กรูม ค.ศ. 1946 หรือ ค.ศ. 1947 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an23165034)

ภาพสถานที่มรดกโลกสิบสี่แห่ง โดยความเอื้อเฟื้อจากกระทรวงสิ่งแวดล้อม น้ำ มรดกและศิลปะ (Department of the Environment, Water, Heritage and the Arts) และบุคคลต่อไปนี้:

หน้า 40 - ภาพถ่ายพื้นที่ซากดึกดำบรรพ์ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมของออสเตรเลีย (Australian Fossil Mammal Sites) โดยคอลลิน ทอตเต้เดลล์

หน้า 40 - ภาพถ่ายอุทยานแห่งชาติบลูเมาเทินส์ (Blue Mountains National Park) โดยมาร์ค โมเฮลล์

หน้า 40 - ภาพถ่ายเกาะเฟรเซอร์ (Fraser Island) โดย แชนนอน มัวร์

หน้า 40 - ภาพถ่ายป่าดิบชื้นกอนด์วานา (Gondwana) ของออสเตรเลีย โดยพอล แคนดลิน

หน้า 40 - ภาพถ่ายอุทยานแห่งชาติคาคาโด (Kakadu) โดย แซลลีย์ กรีนอเวย์

หน้า 40 - ภาพถ่ายเกาะลอร์ดฮาว (Lord Howe) โดยเมลินดา บราวเออร์

หน้า 40 - ภาพถ่ายเกาะแมคควารี (Macquarie) โดยเมลินดา บราวเออร์

หน้า 41 - ภาพถ่ายอุทยานแห่งชาติ เพอร์นูลูลู (Purnululu) โดยรูด ฮาร์ทวิกเซน

หน้า 41 - ภาพถ่ายอาคารจัดแสดงนิทรรศการรอยัล เอ็กซิซิชั่น และสวนคาร์ลตัน (Royal Exhibition Building and Carlton Gardens) โดยมีทแซล แมคคอกเลย์

หน้า 41 - ภาพถ่ายอ่าวฉลามชาร์คเบย์ (Shark Bay) โดย เคลลีย์ มุลเลน

หน้า 41 - ภาพถ่ายพื้นที่ป่าธรรมชาติในรัฐแทสมาเนีย (Tasmanian Wilderness) โดยนิโคลา ไบรเดน

หน้า 41 - ภาพถ่ายอุทยานแห่งชาติอุลูลู-คาตา จูตา (Uluru-Kata Tjuta) โดย แอนดรูว์ ฮัทชินสัน

หน้า 41 - ภาพถ่ายเขตร้อนชื้นของรัฐควีนส์แลนด์ โดยคอลิน ทอดเตอร์เดลล์

หน้า 41 - ภาพถ่ายภูมิภาคทะเลสาบวิลลันดรา (Willandra Lakes) โดยมาร์ค โมเฮลล์

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจาก iStockphoto:

ปกหน้า - วอตเทิล ©iStockphoto.com/Ressy (หมายเลขอ้างอิง: 3322510)

หน้า 14 - โอปอลสีดำของออสเตรเลีย ©iStockphoto.com/Alicat (หมายเลขอ้างอิง: 8323912)

หน้า 22- อาคารรัฐสภา ©iStockphoto.com/Alicat (หมายเลขอ้างอิง: 2256743)

หน้า 22 - กาเวลกับหนังสือ ©iStockphoto.com/Dem10 (หมายเลขอ้างอิง: 2397687)

หน้า 27 - เหรียญบนกราฟการเงิน ©iStockphoto.com/Robyn Mackenzie (หมายเลขอ้างอิง: 2335549)

หน้า 27 - ลายมือแพทย์ ©iStockphoto.com/Robyn Mackenzie (หมายเลขอ้างอิง: 6498434)

หน้า 38 - หาดบอนได ©iStockphoto.com/Robyn Mackenzie (หมายเลขอ้างอิง: 3048786)

หน้า 38 - คิงส์ แคนยอน ©iStockphoto.com / Francois Marclay (อ้างอิง: 5733853)

หน้า 51 - เครื่องชุดแร่ที่เหมืองแร่เหล็ก ©iStockphoto.com/Christian Uhrig (หมายเลขอ้างอิง: 9819736)

หน้า 54 - ดิดเจอร์ดู ©iStockphoto.com/Adam Booth (หมายเลขอ้างอิง: 834207)

หน้า 55 - ศิลปะบนก้อนหินของชาวอะบอริจิน - ปลาชาวโตกา ©iStockphoto.com/Alpen Gluehen (หมายเลขอ้างอิง: 2761924)

ภาพอื่นๆทั้งหมด ได้รับความเอื้อเฟื้อจากองค์กร / บุคคลต่อไปนี้:

หน้า 8 - ภาพถ่ายต้นสปอตเตดกัม กับต้นปาล์มบูร์ราวักคลุมดิน ที่อุทยานแห่งชาติเมอร์ราแมริง รัฐนิวเซาท์เวลส์ โดยดาร์โธ โพลไท

หน้า 20 - ภาพคนกำลังหย่อนบัตรลงคะแนนใส่กล่องเก็บบัตรเลือกตั้ง โดยความเอื้อเฟื้อจากคณะกรรมการการเลือกตั้งรัฐวิคตอเรีย

หน้า 24 - ภาพพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐออสเตรเลีย ค.ศ. 1900 เอื้อเฟื้อโดยกिल्ส คอลเล็คชั่น แผนกเก็บรวบรวมศิลปะอาคารรัฐสภา กระทรวงบริการรัฐสภา กรุงแคนเบอร์รา มณฑลนครหลวง

หน้า 27 - ภาพถ่ายเด็กๆ นั่งเข้าแถว เอื้อเฟื้อโดย Getty Images ภาพถ่ายโดย เมล เยทส์

หน้า 28 - ภาพศาลสูง เอื้อเฟื้อโดยศาลสูงแห่งออสเตรเลีย

หน้า 40 - ภาพถ่ายเกาะบิกเบน เฮอร์ด (Big Ben Heard) โดยความเอื้อเฟื้อของแผนกออสเตรเลีย แอนตาร์กติก © รัฐบาลสหพันธรัฐออสเตรเลีย โดยแอล อี ลาร์จ หมายเลขอ้างอิง: 1892A2)

หน้า 40 - ภาพแนวปะการังเกรทแบร์ริเออร์ (Great Barrier Reef) เอื้อเฟื้อโดยองค์การอุทยานทางทะเลเกรทแบร์ริเออร์ (Great Barrier Reef Marine Park Authority)

หน้า 41 - ภาพโรงละครซิดนีย์ โอเปร่าเฮาส์ (Sydney Opera House) เอื้อเฟื้อโดยเทศบาลเมืองซิดนีย์, โดยแพททริก บิงแฮม-ฮอลล์

กิตติกรรมประกาศ

หน้า 43 - สมาชิกทีมชาติฟุตบอลหญิงแห่งออสเตรเลีย (ทีมมาทิลดาส) เอื้อเฟื้อโดยคณะกรรมการกีฬาแห่งออสเตรเลีย

หน้า 44 - ภาพ เซอร์โดนัลด์ แบรดแมน (Sir Donald Bradman) เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ์ คริกเก็ตแบรดแมน เซอร์โดนัลด์ แบรดแมนใส่หมวกสำหรับแข่งของออสเตรเลีย ถ่ายระหว่างฤดูกาลแข่งขันแห่งออสเตรเลีย ค.ศ. 1931-32

หน้า 45 - ภาพศาสตราจารย์ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows) เอื้อเฟื้อโดยมูลนิธิเฟร็ด ฮอลโลวส์ โดยแฟรงก์ วิโอลิ

หน้า 50 - ภาพพุดดอกไม้ไฟวันขึ้นปีที่อ่าวซิดนีย์ เอื้อเฟื้อโดยเทศบาลเมืองซิดนีย์

หน้า 52 - ภาพ ดร. แคทเธอรีน แฮมลิน เอซี (Catherine Hamlin AC) เอื้อเฟื้อโดย กองทุนบรรเทาทุกข์และช่วยเหลือแฮมลิน ฟิสทูลา (Hamlin Fistula Relief and Aid Fund)

หน้า 61 - ภาพ ท่านลอร์ด แลมมิงตัน (Lord Lamington) กล่าวสุนทรพจน์แก่ฝูงชนที่ไปชุมนุมกันในวันสมาพันธรัฐ (Federation Day) ที่นครบริสเบน ค.ศ. 1901 เอื้อเฟื้อโดยหอสมุดแห่งรัฐควีนส์แลนด์ (State Library of Queensland) โดยเอช. ดับบลิว. มอบสบี (หมายเลขอ้างอิง: 47417)

หน้า 65 - ภาพครีวรูป เอื้อเฟื้อโดยหอสมุดแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ (หอสมุดมิทแซล) ภาพเด็กนักเรียนเข้าแถวรอรับแจกฟรีซูบและขนมปังคนละชิ้น ที่โรงเรียนเบลมอร์นอร์ธ พับบลิค รัฐนิวเซาท์เวลส์ วันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1934 โดยแซม ฮูด (หมายเลขอ้างอิง: H&A 4368)

ภาพ 66 - ภาพทางเดินโคโคดา แทร็ก (Kokoda Track) เอื้อเฟื้อโดยอนุสรณ์สถานทหารผ่านศึก (หมายเลขอ้างอิง: 014028)

ภาพ 66 - ภาพดอกบ๊อบบี้สีแดงที่อนุสรณ์สถานทหารผ่านศึก โดยทอเรีย บริมส์

หน้า 70 - ภาพ ดร. วิคเตอร์ แซง (Dr Victor Chang) เอื้อเฟื้อโดยสถาบันวิจัยโรคหัวใจวิคเตอร์ แซง

หน้า 70 - ภาพเอ็ดดี้ มาโบ (Eddie Mabo) จำลองขึ้นใหม่โดยได้รับอนุญาตจากเบอร์นิตาและเกล มาโบ

หมายเหตุ